

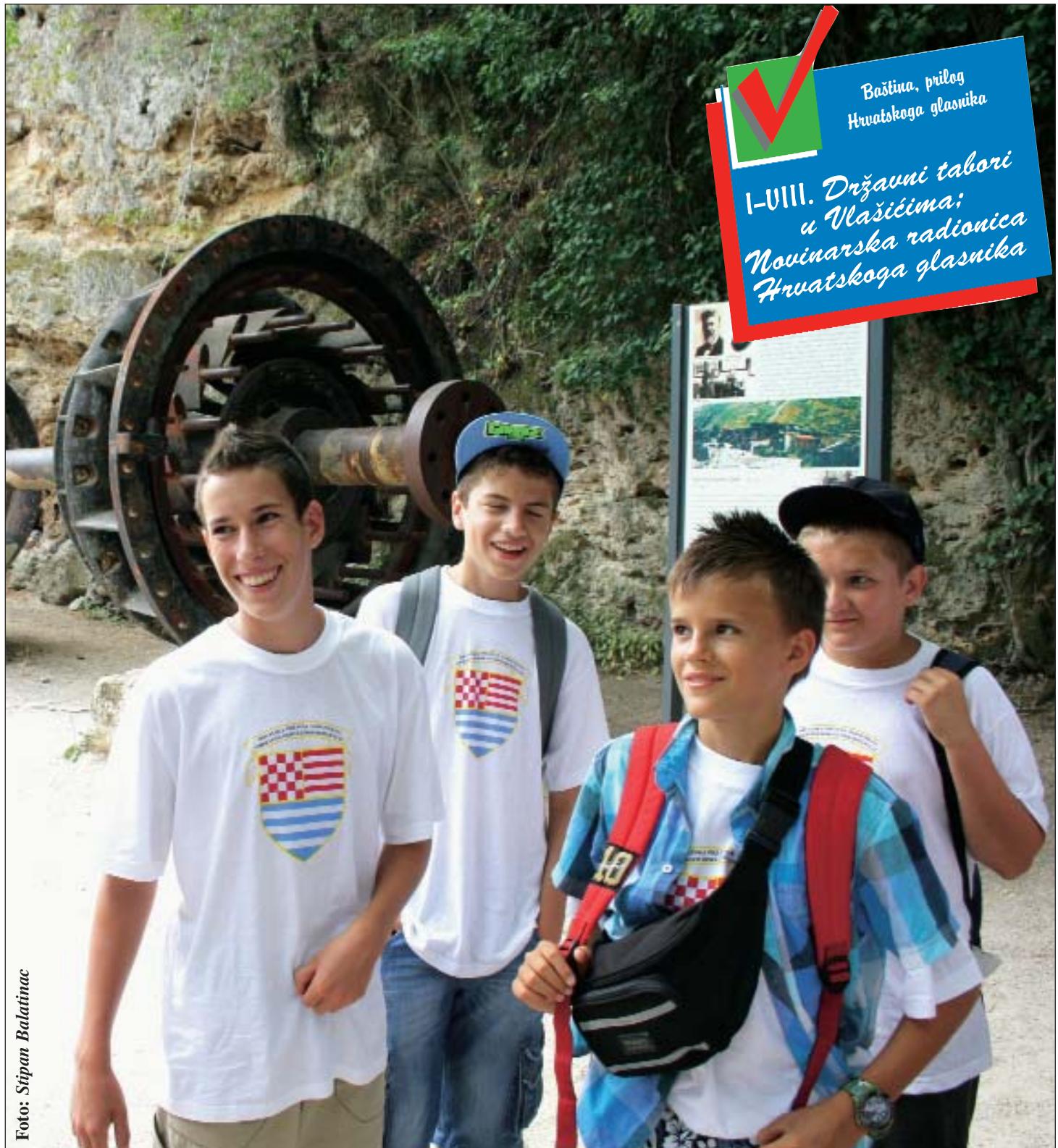
HRVATSKI

glasnik

Godina XXII, broj 31

2. kolovoza 2012.

cijena 200 Ft

Aktualno

Veselice ili ustanove

Ljeto mnogima znači opuštanje, radost, ljetovanje, a mnogima jednako tako rad, koji se još teže obavlja u velikim vrućinama. Ljeta su puna festivala, priredaba, zabava na otvorenome i kao da se naselja ili udruge nadmeću da organiziraju što veći tulum, što veću veselicu. U tome ni mi Hrvati nismo iznimke, tijekom ljeta se organizira mnoštvo takvih priredaba na kojima su na prvome mjestu gastronomski užici, pjesma i ples. Sve je to veselo, zabavno, a koliko je svrshishodno u očuvanju samobitnosti, jezika, razvijanju nacionalne svijesti? Neka me nitko ne shvatiti krivo, potrebno je i druženje, zabava, ples, ali ljudi će za to najlakše dati i sami materijalna sredstva, onaj tko voli zabave, taj će i ulagati u to.

Još jednom naglašavam, nisam protiv veselja, volim se i ja družiti, ali u današnjoj situaciji kada treba razmisliti o svakoj forinti, moglo bi se umjerenije baratati materijalnim sredstvima i svrshishodnije ih iskoristiti kada je sve manje sredstava za održavanje ustanova, a da ne govorimo o tome kako te velike veselice kod većinskog naroda ne izazivaju simpatiju. Više puta sam čula komentar: „ovi samo zabave znaju organizirati“ ili kada se radi o narodnostima, sjećaju se samo zabave.

Kao da i naša država tako razmišlja o nama, očito je kada pogledamo potpore Fondacije «Wekerle», najviše je potpore namijenjeno kulturnim i vjerskim programima (100 milijuna) i djelovanjima civilnih organizacija (125 milijuna), a za razvoj narodnosnih ustanova pola toliko (50 milijuna), a za tabore u kojima njegujemo svijest mladeži, naše budućnosti tek trećinu (30 milijuna).

Razmišljamo li o našoj budućnosti, trebalo bi razmisliti u što treba više ulagati? Naravno, u ustanove. Sjetimo se samo koliko se povećao broj učenika u jednoj našoj dvojezičnoj gimnaziji pošto je obnovljena i uvjeti su postali mnogo povoljniji. Razmotrimo li nedostatak hrvatskih kadrova na raznim poljima, možda bismo iz tih sredstava mogli i školovati nekoliko njih, ali s ugovorom, da kasnije svoj duhovni kapacitet ulažu u našu zajednicu. Usaporem li okvirni iznos sredstava potpore za civilnu sferu i za ustanove, opet se sjetim toga da se ulaže u ono što je nesigurno, jer neka civilna organizacija možda jedne godine postoji, a druge godine već ne. Budući da se radi o dobrovoljnoj djelatnosti, u civilnoj sferi potpuno ovisi o pojedincima hoće li biti aktivna organizacija ili ne, ali ustanova je posve drugo ustrojstvo. Ona mora biti ustaljena, u njoj su ljudi plaćeni, stoga imaju i obvezu, a može ih se i nadzirati. Najsigurnija budućnost zajednice uvijek je dobro institucionalno zaleđe i odgovarajući ljudski kapacitet. Možda bi trebalo razmisliti o raspodjeli sredstava ukoliko nam je odista važna budućnost naše zajednice, ukoliko želimo imati ustanove, a ne samo mamurna sjećanja s velikih veselica.

Bernadeta Blažetin

„Glasnikov tjedan“

Republika Hrvatska pred svojim je velikim državnim praznikom, Danom pobjede i domovinske zahvalnosti, te Danom hrvatskih branitelja koji se slavi 5. kolovoza. Dan je to spomena na pobjedu ostvarenu u Domovinskom ratu prije sedamnaest godina, 1995. godine. Tada je Hrvatska vojska oslobođila okupirani grad Knin u vojno-redarstvenoj operaciji Oluja. Tri mjeseca prije, 1. svibnja 1995., postrojbe Hrvatske vojske i specijalne policije vojno-redarstvenom akcijom Bljesak oslobođili su i pod hrvatski suverenitet u okviru međunarodno priznatih granica vratili 500 četvornih kilometara zapadne Slavonije. Oslobođanje hrvatskog teritorija nastavljeno je u kolovozu iste godine vojno-redarstvenom akcijom Oluja, a tri godine kasnije, 15. siječnja 1998., završeno mirnom reintegracijom hrvatskog Podunavlja. Oluja je uz Bljesak ključna akcija koja je dovela do kraja Domovinskih ratova. Operaciji je oslobođeno 10 400 četvornih kilometara ili 18,4 posto ukupne površine Hrvatske. Kada smo krenuli kući, putovali smo sate i sate, trajektom na Pag pa preko Paškog mosta gdje se prometovalo tek jednim kolnikom dalje prema kući. Bilo je to tako i te godine. Ujutro 4. kolovoza nebo je bilo vedro, a helikopteri su letjeli iznad naših glava i krovova kuća. Znali smo kako ćemo uskoro moći i u svoje vinograde, kako će možda i put kući postati kraći, kako će se mnogi znaci moći vratiti svojim kućama, neće biti više opasnosti od danonoćnih prijetnji s terorističkih položaja nepo-

sredno iznad naših domova. Nakon ulaska Hrvatske vojske u hrvatski kraljevski grad Knin, prijestolnicu kralja Zvonimira, tadašnji predsjednik Republike Hrvatske Franjo Tuđman između ostalog kazao je: „Ovo je stvaranje temelja za suverenu i nezavisnu hrvatsku državu za buduće stoljeće“. Hrvatska je bila

međunarodno priznata, ali nije gospodarila svom dužinom svojih granica. Preko dvjesto tisuća mlađića, hrvatskih vojnika porazili su vojsku takozvane Vojne krajine, koja je potpisala bezuvjetnu kapitulaciju na haubi jednog policijskog vozila. Desetak godina kasnije njihovi su generali zatvoreni, proglašeni ratnim zločincima, a operacija Oluja „zdrževanjem zločinačkim pot hvatom“.

U samo 84 sata vojno-redarstvene operacije Oluja, u kojoj je bilo angažirano gotovo 200 tisuća hrvatskih vojnika i kojom je oslobođeno više od 10 000 četvornih kilometara dotad okupiranog

Nakon ulaska Hrvatske vojske u hrvatski kraljevski grad Knin, prijestolnicu kralja Zvonimira, tadašnji predsjednik Republike Hrvatske Franjo Tuđman između ostalog kazao je: „Ovo je stvaranje temelja za suverenu i nezavisnu hrvatsku državu za buduće stoljeće“.

područja, Hrvatska je vojska ostvarila sve zacrtane ciljeve. Oslobođila je okupirana područja pod nadzorom pobunjenih Srba, na kojima je bila uspostavljena paradržava tzv. Republika Srpska Krajina. Operacijom je vraćen u hrvatski ustavno-pravni poretkan cijeli okupirani teritorij osim istočne Slavonije.

Vojno-redarstvena operacija Oluja '95. završena je 8. kolovoza kada su hrvatske postrojbe stale na međunarodno priznatu granicu između Hrvatske i BiH. Predaja zapovjednika srpske vojske u Viduševcu 8. kolovoza značila je kraj operativnog dijela operacije Oluja '95., ali i kraj vojnoga djelovanja na području Republike Hrvatske u Domovinskom ratu za slobodu i nezavisnost Hrvatske od 1991. do 1995. godine.

Pripremila: Branka Pavić Blažetin

Čitajte i širite Hrvatski glasnik!

Aktualno

Temeljni koordinacijski fond Sándor Wekerle

Rezultati hrvatskih natječaja 2012.

1. Kulturna djelatnost	115 natječaja	15 616 404 Ft
2. Civilne udruge	17 natječaja	8 200 000 Ft
3. Tabori	9 natječaja	4 391 352 Ft
4. Ustanove državnih samouprava	2 natječaja	7 400 000 Ft
5. Usavršavanja pedagoga	2 natječaja	2 850 000 Ft
<hr/>		U k u p n o :
		38 457 756 Ft

Raspodijeljena finansijska sredstva za natječaje u pet kategorija Temeljnoga koordinacijskog fonda Sándora Wekerlea

Na osnovi prijedloga Odbora za podupiranje narodnosti i temeljem Vladine odredbe 28/2012. (III.06.) 12. §, državni tajnik za vjerske, narodnosne i civilno-društvene odnose Ministarstva humanih potencijala donio je odluku o raspodjeli finansijskih sredstava na teret stavka središnjeg proračuna za podupiranje programa za očuvanje narodnosne samobitnosti, materinskog jezika, običaja, humanih i predmetnih vrednota, u pet kategorija natječaja 2012. godine. Za podupiranje djelovanja narodnosnih društvenih civilnih udruga osiguran je okvirni iznos od 125 milijuna. Moglo se tražiti od sto tisuća do četiri milijuna forinti, za tabore u Mađarskoj ili u maticnoj domovini 30 milijuna, moglo se tražiti maksimalno milijun forinti, za narodnosne kulturne sadržaje 100 milijuna, moglo se tražiti od 150 tisuća do 500 tisuća forinti, za ustanove u nadležnosti državnih narodnosnih

samouprava 50 milijuna forinti, moglo se tražiti od petsto tisuća do deset milijuna forinti. Naknadno je raspisan i natječaj za podupiranje usavršavanja narodnosnih pedagoga, moglo se tražiti od sto tisuća do dva milijuna forinti. Na natječaj za podupiranje djelovanja narodnosnih društvenih civilnih udruga pristiglo je 279 molba, tražen je iznos 426 775 067 forinta, za tabore u Mađarskoj ili u maticnoj domovini 85 molba, tražen je iznos 40 628 448, za ustanove u nadležnosti državnih narodnosnih samouprava pristiglo je 27 molba, tražen je iznos 102 941 453, za podupiranje usavršavanja narodnosnih samouprava pristiglo je osam molbi, tražen je iznos 11 488 520, za narodnosne kulturne sadržaje 715 molba, tražen je iznos 266 323 956, raspodijeljeno je 99 999 916. Kod ostalih kategorija raspodijeljen je okvirni iznos. Većina sadržaja sufinancira se naknadno.

Hrvatski sadržaji u kategoriji za podupiranje usavršavanja pedagoga

Odobren iznos: 2 850 000 Ft

Natjecatelj	Naslov projekta	Tražen iznos	Odobren iznos
1. Hrvatska državna samouprava	Usavršavanje za pedagoge hrvatskih dvojezičnih škola u stručnim predmetima	2 000 000	1 750 000
2. Visoka škola Józsefa Eötvösa	Stručno usavršavanje na hrvatskom jeziku s hospitalizacijom u Republici Hrvatskoj	1 997 790	1 100 000

Hrvatski sadržaji u kategoriji za ustanove u nadležnosti državnih narodnosnih samouprava

Odobren iznos: 7 400 000

Natjecatelj	Naslov projekta	Tražen iznos	Odobren iznos
1. Hrvatska državna samouprava	Izgradnja multifunkcionalne dvorane	3 675 957	1 400 000
2. Hrvatska državna samouprava	Preuzimanje Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže	9 991 000	6 000 000

Objavljeni rezultati dodatne potpore narodnosnih samouprava po zadatku

Na temelju Vladine uredbe 28/2012. (III. 6.) o financiranju narodnosnih samouprava donesena je odluka o dodatnom financiranju mjesnih i područnih narodnosnih samouprava.

Narodnosne samouprave koje nisu udovoljile Vladinoj uredbi 368/2011. (XII. 31.) glede davanja izvješća o podacima (obračun, proračun) za njih je dodatna potpora obustavljena.

Samouprave koje nisu otvorile poseban bankovni račun što im jamči novi zakon o pravima narodnosti, njima će potporu doznačiti tek pošto su registrirani u registru Mađarske državne riznice.

Odluke o potpori mogu se pogledati na web-stranici kormany.hu.

Obavijest

Obavještavamo sve predsjednike hrvatskih samouprava da, prema odluci Hrvatske samouprave Baranjske županije, organiziramo usavršavanje u paškim Vlašićima, u „Zavičaju”, kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata u Madarskoj.

Usavršavanje će se održati od 5. do 7. listopada ove godine.

Predviđena su predavanja o samoupravnom sustavu u Republici Hrvatskoj, o stanju i položaju nacionalnih manjina u Hrvatskoj, i o iskustvima novog načina financiranja nacionalnih manjina u Mađarskoj. Osim toga planiramo i razgledavanje grada Paga i Zadra. Budući da u našoj županiji djeluje 41 samouprava, iz svakog mjesta čekamo jednu osobu.

Ako iz kojeg mjesto ne bude prijavljenih, može se javiti i više osoba. Troškove prijevoza (autobus) snosit će Hrvatska samouprava Baranjske županije, a polupansion plaća dotična samouprava ili pojedinc (25 eura dnevno).

MOHAČ – U organizaciji Čitaonice mohačkih Šokaca, 4. kolovoza u Mohaču se priređuje XIX. šokačka grahijada. Program počinje u 14 sati paljenjem vatre, a od 17 sati nastavlja se prigodnim kulturnim programom. U 18 sati upriličit će se večera, a večer tradicionalna Grahijada završava šokačkim balom. Prijave i rezerviranje stolova u Šokačkoj čitaonici (Táncsicseva ulica 34).

Hrvatski sadržaji u kategoriji za tabore u Mađarskoj ili u matičnoj domovini

Odobren iznos: 4 391 352

Natjecatelj	Program	Tražen iznos	Odobren iznos
1. Udruga drvorezbara	XVII. sumartonski narodni i umjetnički tabor drvorezbara	401 828	0
2. Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i učenički dom Miroslava Krleže, Pećuh	Tabor hrvatskoga jezika u Omišlju	310 000	310 000
3. Hrvatska državna samouprava	Tabor hrvatskoga jezika	1 000 000	1 000 000
4. Hrvatska samouprava „Stipan Blažetić”, Serdahel	SETA hrvatski društveni omladinski tabor	340 352	340 000
5. Osnovna škola i gimnazija „Pál Kitaibel”, Harkanj	Tabor hrvatskoga jezika i narodopisa na Jadranu	476 000	476 000
6. Hrvatska samouprava u Koljnofu	Tabor hrvatskoga jezika i tambure	215 000	215 000
7. Hrvatska samouprava u Erzsébetvárosu	Tabor hrvatskoga jezika i narodopisa u Selcu	500 000	390 000
8. Hrvatska katolička omladinska vjerska i kulturna udruga, Hrvatski Židan	19. Hrvatski omladinski tabor „Peruška Marija”	400 000	0
9. Hrvatska samouprava Šomodske županije	Tabor hrvatskoga jezika i plesova	1 000 000	1 000 000
10. Hrvatska samouprava u Kaniži	Tabor za očuvanje hrvatskih običaja	630 000	240 352
11. Obrazovno središte i knjižnica, Tukulja	Kolo tabor	840 000	0
12. Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i dječki dom, Budimpešta	Tabor hrvatskoga jezika i narodopisa	420 000	420 000

Hrvatski sadržaji u kategoriji za podupiranje djelovanja narodnosnih društvenih civilnih udruga

Odobren iznos: 8 200 000

Ime udruge, društva	Program	Traženi iznos	Odobren iznos
1. KUD Tanac, Pećuh	Za djelovanje	1 100 000	200 000
2. Kulturna i vjerska udruga šokačkih Hrvata u Vršendi	Za unapredjenje djelovanja	564 000	100 000
3. Hrvatski umjetnički plesni ansambl „Luč”, Budimpešta	Za djelovanje	2 500 000	600 000
4. Kulturna i izvorna udruga „Vizin”, Pećuh	Za djelovanje	378 540	100 000
5. KUD Martince	Za djelovanje	1 538 000	300 000
6. Pećuško Hrvatsko kazalište	János Háy: Jóska Rák, danski kraljević	4 000 000	0
7. Hrvatska izvorna plesna skupina, Budimpešta	Za djelovanje	508 960	350 000
8. KUD Marica, Salanta	Za djelovanje	519 000	250 000
9. Državno društvo madarsko-hrvatskog prijateljstva, Budimpešta	Za djelovanje	1 018 140	300 000
10. Udruga šopronskih Hrvata	Za djelovanje	640 000	150 000
11. Koljnofsko hrvatsko društvo	Za djelovanje	836 960	100 000
12. Društvo Gradičanskih Hrvatov u Ugarskoj	Za djelovanje	2 101 870	900 000
13. Bunjevačka Zlatna grana, Baja	Očuvajmo svoje običaje	35 000	100 000
14. Mohačka Šokačka čitaonica	Za djelovanje	1 220 000	400 000
15. KUD Neven, Kaémar	Za očuvanje bunjevačkih običaja	932 000	0
16. Kulturna i vjerska udruga u Sambotelu	Za djelovanje	980 000	100 000
17. Savez Hrvata u Madarskoj	Za proračun	3 497 798	3 450 000
18. KUD Baranja, Pećuh	Za djelovanje	1 670 000	700 000
19. Društvo Hrvati-Horvátok, Koljnof	Za djelovanje	320 000	100 000

Hrvatski sadržaji u kategoriji za narodnosne kulturne programe

Odobren iznos: 15 616 404

Natjecatelj	Program	Tražen iznos	Odobren iznos
1. Udruga drvorezbara	XVII. sumartonska narodna i umjetnička kolonija	401 828	80 000
2. Hrvatska samouprava „Stipan Blažetić”, Serdahel	Hrvatski međunarodni folklorni susret u Serdahelu	466 715	80 000
3. Hrvatska samouprava u Vršendi	VII. susret hrvatskih crkvenih zborova	241 000	80 000
4. KUD Tanac, Pećuh	Međunarodni folklorni festival	500 000	170 000
5. Kulturno i športsko društvo u Serdahelu	IV. međunarodni malonogometni turnir, kuhanje hrvatskih specijaliteta i očuvanje običaja	459 920	70 000
6. Hrvatska samouprava u Keresturu	Hodočaše u Hrvatsku	150 000	50 000
7. Hrvatska samouprava u Kašadu	Hrvatski narodnosni dan	207 000	80 000
8. Obrazovno središte „Nikola Zrinski“, Kerestur	S nama živuci običaji	150 000	80 000
9. Hrvatska samouprava u Bizonji	Bizonjski hrvatski dani	340 259	80 000
10. KUD Tanac, Pećuh	Razvoj web-stranice	200 000	0
11. Hrvatska samouprava u Čavolju	60. obljetnica djelovanja Bunjevačkoga kulturnog društva u Čavolju	344 170	80 000
12. Obrazovno središte „Nikola Zrinski“, Kerestur	Hrvatsko-madarski sportski dani	450 000	0
13. Hrvatska državna samouprava	Državni likovni natječaj	384 500	280 000
14. Hrvatska državna samouprava	Državno natjecevanje u kazivanju proze i poezije na hrvatskom jeziku	318 050	300 000
15. Hrvatska državna samouprava	Natjecevanje iz hrvatskoga jezika	422 000	400 000
16. Hrvatska državna samouprava	Metodička konferencija	409 000	350 000
17. Hrvatska državna samouprava	Državno hodočaše	500 000	500 000
18. Hrvatska državna samouprava	Zidni kalendar 2013	377 100	300 000
19. Hrvatska državna samouprava	Zidni kalendar dječjih crteža 2013	377 100	200 000
20. Hrvatska samouprava u Foku	Hodočaše u Hrvatsku na blagdan Velike Gospe	400 000	300 000
21. Hrvatska izvorna plesna skupina, Budimpešta	Gostovanje u matičnoj domovini	200 000	200 000
22. Hrvatska samouprava u Keresturu	Razvoj i osvježavanje dviježične web-stranice	197 800	0
23. Obrazovno središte „Nikola Zrinski“, Kerestur	Razvoj i osvježavanje dviježične web-stranice	197 800	0
24. Hrvatska samouprava u Foku	Jubilarni hrvatski dan u Foku	500 000	300 000
25. Croatica d. o. o.	Hrvatski kalendar 2013	500 000	400 000
26. Hrvatska državna samouprava	Državni susret mladeži	285 040	250 000
27. Hrvatska samouprava „Stipan Blažetić“, Serdahel	Razvoj web-stranice	211 455	0
28. Udruga baranjskih Hrvata, Pećuh	Hodočaše u Mariju Bistricu i Zagreb	200 000	100 000
29. Hrvatska samouprava u Kisegu	Sudjelovanje na tradicionalnom hodočaštu u Celju	150 000	50 000
30. Znanstveni zavod Hrvata u Madarskoj, Pećuh	XI. međunarodna znanstvena kroatistička konferencija	500 000	420 000
31. Znanstveni zavod Hrvata u Madarskoj, Pećuh	Dinko Šokčević: Natio Dalmatica	500 000	420 000
32. Znanstveni zavod Hrvata u Madarskoj, Pećuh	Erika Rac: Govor pomurskih Hrvata	500 000	400 000
33. Kulturna i izvorna udruga „Vizin“, Pećuh	Ovjejkovanje posljednjega hrvatskog dudaša u Madarskoj	425 450	180 000
34. KUD Martince	S ove i one obale Drave	500 000	370 000
35. Hrvatska samouprava u Martincima	Festival na Ivanje	500 000	300 000
36. Hrvatska samouprava u Dombolu	Hrvatsko hodočaše u Medugorje	500 000	300 000
37. Croatica d. o. o.	Blagdanski kalendar	500 000	0
38. Kulturno i športsko društvo u Serdahelu	Prošlost sera Serdahela u dokumentacijama i na fotografijama	165 636	50 000
39. Hrvatska državna samouprava	Državni hrvatski dan	500 000	500 000
40. Hrvatska samouprava u Dombolu	Domboj-fest, hrvatski festival	210 000	150 000
41. Croatica d. o. o.	Obliskovanje web-trgovine	405 000	0
42. Hrvatska državna samouprava	Državna kulturna turneja, Barča	295 902	250 000
43. Hrvatska državna samouprava	Državna kulturna turneja, Mohać	262 500	250 000
44. Hrvatska samouprava u Daranju	Podravski hrvatska večer	150 000	80 000
45. Hrvatska samouprava u Potonji	Hrvatski Božić	426 250	120 000
46. Hrvatska samouprava u Potonji	Hrvatsko hodočaše	430 000	120 000
47. Hrvatska samouprava u Novom Selu	Hodočaše u Crikvenicu	500 000	130 000
48. Hrvatska samouprava u Brlobašu	Hodočaše u Mariju Bistricu	175 000	80 000
49. Hrvatska samouprava u Hrvatskim Šicama	100. godišnjica hrvatskoga mješovitoga zbora	150 000	50 000
50. Hrvatska samouprava u Lukoviću	Hodočaše u Ostrogon	308 000	130 000
51. Hrvatska samouprava u Aranyosdadanyu	Tko što zna? natjecanje na hrvatskom jeziku	279 000	0

KERESTUR – Članovi Udruge Zrinskih kadeta potkraj srpnja posjetili su udrugu Loborskoga viteškog reda Svetog križa. Suradnja između dvije udruge nastala je lani prilikom posjeta loborske udruge na Dane Nikole Zrinskog. Obje se udruge bave obnavljanjem i čuvanjem povijesnih vrijednosti i kulturne baštine, izvođenjem programa vezanih za kulturno stvaralaštvo i turističku promidžbu, stoga su pronadene mnoge zajedničke točke suradnje.

Hrvatski sadržaji u kategoriji za narodnosne kulturne programe

52.	Hrvatska samouprava u Pogani	Dan kupusa 2012	444 240	150 000
53.	Hrvatska samouprava u Tomašinu	Podravska hrvatska kulturna, kazališna večer	230 000	120 000
54.	Osnovna škola s narodnosnim jezikom, Četar	GRAJAM, regionalni festival hrvatskih pjesama 2012	150 000	80 000
55.	Hrvatska samouprava u Keresturu	Njegovanje hrvatskih partnerskih veza	192 000	50 000
56.	Obrazovno središte na Fancagi, Baja	Fancaška berba	219 000	180 000
57.	Hrvatska samouprava u Kukinju	Hodočaće u Šikloš i Đud	232 155	50 000
58.	Hrvatska samouprava u Gari	Garski Bunjevcici	500 000	280 000
59.	Hrvatska samouprava u Salanti	Posjet vjerskih i kulturnih znamenitosti naselja Molve, Zagreba, Marije Bistriće	265 500	80 000
60.	Hrvatsko-madarska kulturna udružnica Jadran, Sambotel	Oblikovanje web-stranice	400 000	0
61.	Hrvatsko-madarska kulturna udružnica Jadran, Sambotel	Vjerski i kulturni programi na materinskom jeziku	500 000	0
62.	Hrvatska samouprava u Olausu	Hodočaće u Medugorje	350 000	80 000
63.	Sumartonsko društvo prijatelja vina	Vjerni prijatelji vina-vjernici vina	171 450	50 000
64.	Hrvatska samouprava u Petribi	Hrvatska web-stranica	500 000	0
65.	Hrvatska samouprava u Petribi	Hrvatski dan	500 000	80 000
66.	Koljnofsko hrvatsko društvo	X. šopronski hrvatski dani	500 000	130 000
67.	Hrvatska samouprava u Šeljinu	Hrvatski dan u Šeljinu	430 000	80 000
68.	Hrvatska samouprava u Sósvrtike	Berberna veselica i Hrvatski dan	300 000	80 000
69.	Hrvatska samouprava u Starinu	Stazama naše vjere	500 000	100 000
70.	Hrvatska samouprava u Šeljinu	Hodočaće u Hrvatsku	450 000	80 000
71.	Hrvatska samouprava Šomodske županije	Županijski hrvatski dan	472 500	250 000
72.	Hrvatska samouprava Šomodske županije	Županijsko hrvatsko hodočaće	255 450	150 000
73.	Koljnofsko hrvatsko društvo	Nastup na priredbi Pjevajuće Bibinje, 2012	450 000	200 000
74.	Društvo Zrinski kadeti, Kerestur	Oblikovanje dvojezične web-stranice	197 800	0
75.	Društvo Zrinski kadeti, Kerestur	Upoznajmo Pomorje	205 600	50 000
76.	Hrvatska samouprava Hrvatski Židan	5. Glas Gradišća, međunarodna smotra hrvatske mlađeži	400 000	100 000
77.	KUD Baranja, Pečuh	45. godišnjica KUD-a Baranja	500 000	350 000
78.	Hrvatska samouprava u Bojevu	Dan hrvatskih odnosa	240 750	80 000
79.	Vrtić, osnovna i umjetnička škola „Géza Kiss“, Šeljin	Susret s prijateljskom školom za očuvanje hrvatskoga jezika i samobitnosti	265 000	100 000
80.	Hrvatska samouprava u Pečuhu	Hrvatski dan	480 130	400 000
81.	Vrtić, osnovna i umjetnička škola „Géza Kiss“, Šeljin	Natjecanje osnovnoškolaca u pjevanju hrvatskih pop-pjesama	237 000	50 000
82.	Hrvatski klub Augusta Šenoe, Pečuh	Priredivanje izložaba	194 160	100 000
83.	Hrvatska samouprava u Kaniži	Susret hrvatske tamburaške mlađeži	405 000	50 000
84.	Hrvatski klub Augusta Šenoe, Pečuh	Književne tribine	194 160	150 000
85.	Hrvatski klub Augusta Šenoe, Pečuh	Božićni koncert	379 534	300 000
86.	Društvo hrvatske mlađeži u Kaniži	Hrvatska mlađež zajednički za očuvanje vjere	298 600	50 000
87.	Hrvatska samouprava u Gari	Hodočaće i izlet u hrvatsku Baranju	150 000	100 000
88.	Hrvatska samouprava u Kaniži	Tjedan hrvatske kulture u Kaniži	490 000	80 000
89.	Hrvatska samouprava u Kaniži	Izgradnja odnosa kaniških Hrvata s matičnom domovinom	478 000	80 000
90.	KUD Baranja, Pečuh	XXIII. državni kolo tabor	500 000	0
91.	Hrvatska samouprava u Narda	Hodočaće u Celje	148 500	50 000
92.	Hrvatska samouprava u Čikiriji	Dužnjanca 2012	432 150	80 000
93.	Hrvatsko izvorno društvo Drava, Lukovišće	Program i plesačnica za 5. godišnjicu	210 000	80 000
94.	Hrvatska samouprava u Nardi	Oblikovanje web-stranice	257 175	0
95.	Hrvatska samouprava u Narda	Hrvatski dan	425 331	100 000
96.	Hrvatska samouprava u Pogani	Hodočaće na Martinje	166 500	100 000
97.	Hrvatska samouprava u Četaru	Gostovanje na Smotri folktora u Starim Jankovcima	200 000	80 000
98.	Hrvatska samouprava u Lukovišću	IV. međunarodni tamburaški festival	500 000	326 000
99.	Hrvatska samouprava u Fičehazu	Vjerski izlet u Hrvatsku	257 000	80 000
100.	Hrvatska samouprava u Četaru	Oblikovanje web-stranice	140 000	0
101.	Hrvatska samouprava Zalske županije	Hodočaće u matičnu domovinu	197 000	50 000
102.	Hrvatska samouprava u Četaru	Prekogranični hrvatski dan	180 000	0
103.	Hrvatsko turističko društvo u Madarskoj, Petrovo Selo	Hrvatska – što treba vidjeti	482 000	100 000
104.	Hrvatska samouprava u Četaru	Koncert i paljenje adventskih svjeća	100 000	0
105.	Hrvatski zbor Ljubičica, Petrovo Selo	2. susret hrvatskih pjevačkih zborova u Zagrebu	175 000	80 000
106.	Savez Hrvata u Madarskoj	Hrvatski dan na Fancagi	480 000	200 000

Hrvatski sadržaji u kategoriji za narodnosne kulturne programe

107.	Hrvatska samouprava u Pustari	Hodočaće za ojačanje hrvatske vjere	500 000	0
108.	Koljnofsko hrvatsko društvo	Sudjelovanje na Martinje u Gračanima	260 000	100 000
109.	Hrvatska samouprava u Naradu	Hrvatska večer	270 000	50 000
110.	Društvo Hrvati-Horvátok, Koljnof	Advent 2012 u Koljnofu	250 000	80 000
111.	Društvo Hrvati-Horvátok, Koljnof	Znameniti kantori-učitelji gradišćanskih Hrvata	150 000	50 000
112.	Društvo Hrvati-Horvátok, Koljnof	IV. međunarodni susret hrvatskih pisaca 2012	400 000	100 000
113.	Hrvatska samouprava u Kaćmaru	Bunjevački dan	163 530	80 000
114.	Hrvatska samouprava u Kaćmaru	Susret zborova na Duhove	191 250	80 404
115.	Hrvatska samouprava u Dunajivárosu	Hrvatski dan u Dunajivárosu	500 000	50 000
116.	Kulturno i izvorno društvo Čakavci, Hrvatski Židan	10 godina 10 plesova – u znaku gradišćanske hrvatske kulture	300 000	50 000
117.	Hrvatska samouprava u Kaćmaru	Materice i Oci, spomen-dan Ivana Petreša	117 000	50 000
118.	Hrvatska samouprava u Šopronu	Paljenje adventskih svijeća u Šopronu	200 000	80 000
119.	Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i dački dom, Budimpešta	Tjedan hrvatske kulture	500 000	80 000
120.	Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i dački dom, Budimpešta	Obrazovni izlet	500 000	50 000

Izvor: www.wekerle.gov.hu

Sastavila: Kristina Goher

BUDIMPEŠTA

Vlada podupire proširenje autonomije slovenske narodnosti u Madarskoj

Csaba Latorcái, zamjenik državnog tajnika odgovoran za narodnosne i civilne veze pri Ministarstvu ljudskih resursa, 27. lipnja usuglašavao je s Matjažem Longarom, pročelnikom Ureda za Slovence izvan domovine, o aktualnim pitanjima slovenske narodnosti u Madarskoj. Razmotrili su položaj slovenske narodnosti u Mađarskoj, aktualna pitanja uzdržavanja i financiranja obrazovnih i kulturnih ustanova. Pri tome je g. Longar izjavio da su dobili pozitivne povratne informacije od predstavničkih tijela slovenske narodnosti, te je zahvalio na dodijeljenoj potpori slovenskim ustanovama. Csaba Latorcái obavijestio je Longara kako će s dodatnom potporom Državnog tajništva za crkvene, narodnosne i civilne veze za 2012. godinu biti omogućeno tjedno emitiranje od 28 sati Slovenskog radija u održavanju Slovenske državne samouprave i neprekidno djelovanje Spomen-kuće Kúhar. Među najvažnijim koracima za proširenje kulturne autonomije Vlada podupire odluku Slovenske državne samouprave od 16. travnja, kojom će preuzeti na održavanje dvije osnovne škole i vrtića s nastavom na slovenskom jeziku, čime će osigurati dugoročno i nesmetano djelovanje dviju ustanova. Matjaž Longar reče kako sufinanciranjem mađarske vlade valja riješiti pitanje Slovenskoga kulturnog centra u Monoštru (Szentgotthárd), osigurati vlastiti udio u natječajima za programe o prekograničnoj suradnji i riješiti pitanje položaja Muzeja Ágoston Pávela. Latorcái je podukao da su u svezi s trima pitanjima potrebna daljnja usuglašavanja, te predložio i osobne konzultacije sa zainteresiranim. Dogovoren je da će nastaviti redovite susrete. Razgovorima je sudjelovala i Darja Bavdaž Kurat, veleposlanica Republike Slovenije u Madarskoj.

DARANJ – Tradicionalni Dan sela i ove se godine priređuje u Daranju u organizaciji tamošnje samouprave 4. kolovoza. Spomenimo kako ondje djeluje i Hrvatska samouprava, koja se aktivno uključuje u organizaciju Dana sela. Organizatori su se pobrinuli za niz cijelodnevnih sadržaja i zanimljivih programa za sve dobi. Toga će dana u Daranju pribivati gosti iz Gradine, a predviđen je i nastup podravskih KUD-ova.

Imenovan novi ravnatelj Hrvatske matice iseljenika

Mr. sci. Marina Knežović, u skladu s člankom 20. i 24. Statuta Hrvatske matice iseljenika, Upravni odbor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, na sjednici 13. srpnja imenovalo je ravnateljem. Odluka je stupila na snagu 16. srpnja i mr. Knežović će dužnost obnašati u četverogodišnjem razdoblju. Dosadašnja ravnateljica, profesorka Katarina Fuček, istoga se dana razrješava dužnosti na koju je stupila 16. srpnja 2009.

Novi ravnatelj rođen je u Zagrebu 3. lipnja 1968. Ondje je završio osnovnu i srednju školu te studij povijesti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na istom je fakultetu i magistrirao temom „Preporodna hrvatska i Bosna i Hercegovina od 1830. do 1849.“ Stekao je i zvanje web-dizajnera. Predavao je povijest u osnovnim, srednjim stručnim školama i gimnazijama. Autor je priručnika za napredno učenje povijesti „Hrvatski narodni preporod“, Zagreb, 2005. Stručno je usavršavao nastavnike povijesti. Bio je istraživač na međunarodnom znanstvenom projektu Triplex Confinium. Objavio je i znanstvene članke koji se bave ranom modernom hrvatskom poviješću, hrvatskim narodnim preporodom i razdobljem „maspoka“. Trenutno se znanstveno bavi ekohistorijskim temama, a posebno onima vezanim za hrvatski rani srednji vijek. Član je Hrvatskoga društva za ekonomsku povijest i ekohistoriju. Vlasnik je i autor sjedišta za hrvatsku povijest od 2005.

TOMAŠIN – U tome malom šomodskom naselju od ovoga samoupravnog ciklusa djeluje i Hrvatska samouprava. Naselje je u okružnom bilježništvu sa selom Daranjem, a 28. srpnja priređen je Dan sela s brojnim sadržajima. Načelnik sela je József Sabac. Dan je započeo malonogometnim turnirom na kojem je najbolja bila potonjska momčad, a uz nju su među ostalima sudjelovale momčadi iz Martinaca i Daranja. Niz sadržaja nudili su organizatori za sve dobi, među njima natjecanje u kuhanju perkelta od svinjskog mesa na kojem je potonjska družina za svoj perkelt osvojila treće mjesto.

Intervju

Vilim Karlović, autor knjige „Preživio sam Vukovar i Ovčaru“, ni nakon tolikih patnja nije izgubio vjeru u Boga, u čovjeka i u bolju sutrašnjicu

Razgovor vodila: Bernadeta Blažetin

– Mi Hrvati u Mađarskoj samo smo izvana zabrinuto pratili događaje Domovinskoga rata i na svoj način pomagali ljudima koji su bili prisiljeni napustiti svoje domove i tražiti utočište u našim hrvatskim naseljima uz granicu. Unatoč razvijenosti današnjih glasila još uvijek je površno ono što se zna o ratu koji se vodio u našem susjedstvu iako mnogi od naših Hrvata posjete Vukovar kako bi odali počast žrtvama, ljudima koji su dali vrlo mnogo da se ostvari neovisna hrvatska država.

– Sve ove godine slušao sam sve i svašta o toj temi, ali nikada onako kako je to ispravno i jedino moguće. Mnogi su me zapitivali o događajima u Vukovaru, Ovčari itd., jer, nažalost, vrlo nas je malo koji smo to uspjeli preživjeti i svjedoci smo onoga što se dogodalo. Kada čovjeka pitaju nabrinu, ne može se ni sjetiti, pa zbog toga sam se odlučio na pisanje. Mislim da dok ljudi čitaju moju knjigu u kojoj ima jako teških scena, mislim da zaista dobiju želju da se to nikada ne ponovi, pa možda knjiga podsjeti ljudi i na to koliko može biti okrutno i zlo kada ljudi raznišljaju

Autor s knjigom „Preživio sam Vukovar i Ovčaru“ u Sumartonu

o agresivnom smjeru. Zapravo, cilj moje knjige nije bio samo da se bavi opisom događaja i patnji, ona je prožeta kroz jednu duhovnu razinu, tu ne mogu zanemariti ni onaj dio mog života koji me doveo u situaciju da sam počeo knjigu pisati kada sam završio u zatvoru 2008. g. i otvoreno progovorio o zločinu koji sam počinio za kojeg mi je i dan-danas žao i bit će mi uвijek žao da se to moralno dogoditi, ali to je dio ljudskog življena i svijeta u kojem živimo. Ja sam se uzdao u Boga i smatram da sam dobio jednu novu šansu i imam puno toga za reći, mislim da trebamo poštivati žrtve, ali trebamo raditi na pomirenju.

– Bili ste u pritvoru 14 mjeseci, gdje ste najveći dio knjige napisali. Možda knjiga ne bi nastala ako ne bi došlo do toga?

– Dvije trećine knjige napisao sam u zatvoru, u samici s puno meditacija, molitve, to me je dovelo do takvih detalja da jednostavno i dan-danas kada čitam, ne mogu vjerovati da je moguće tako se prisjetiti, a ljudi koji su to sa mnom preživjeli, koji su bili isto svjedoci,

Foto: Tiho

Spomen na žrtve na Ovčari

začuđeni su kako sam se mogao sjetiti toliko detalja. Inače od malih nogu sam imao dara za pisanje, pa jednom bih sigurno napisao svoju priču, ali u okolnostima samice imao sam uvjete da duboko razmišljam o svemu što se dogodilo sa mnom, i to je dosta pomoglo u nastajanju knjige.

– Mnogo ste pretrpjeli fizički, a i psihički u ratu, pokraj vas su umirali vaši najbolji prijatelji. Neki ljudi bježe od loših spomena, jer ponovno osjećaju bol, čak i fizičku. Dok ste pisali knjigu, trebali ste se prisjećati svih okrutnosti, kako ste to doživjeli?

– Ne bježim od prisjećanja i ne želim zaboraviti ono što je bilo. Ja sam bio športaš, bavio sam se borilačkim sportom, naviknut sam na fizičke i psihičke teškoće, ali zato što sam sve to mogao podnijeti i izdržati to je zahvaljujući Bogu, koji mi je dao snage. Kažem da je čitateljima puno teže psihički kada čitaju moju knjigu jer mnogi od njih sada se suoče sa stvarnošću. Meni je već od tada prošlo 20 godina, vrijeme učinilo svoje i ja više ne osjećam nikakvu mržnju. Imam veliku obitelj, nisam ni imao puno vremena da se bavim svojom prošlošću, ali nisam je htio ni sakriti.

– Prešli ste strahote, pokraj vas su strijeljali i masakrirali ljudi, a vi ste se izvukli, da tako kažem. Jeste li o tome razmišljali?

– Kako ne, i knjiga je prožeta tim razmišljanjima, no u najtežim trenucima uvijek sam se obratio Bogu, za svoju krunicu dok sam je mogao držati. Nekad mislim da imam neku zadaću jer mi je pošteđen život. Pokušam o tome razmišljati, ali i bojim se svega toga jer ja još nisam siguran što mi se događa, odlažim, pričam ljudima, dogada se da me ljudi pozovu samo zato da bi me zagrlili, to je isto jedan teret s kojim na neki način još i nisam potpuno spremam. Sad sam u situaciji da mogu ljudima nešto reći, ali ja vjerujem da Bog ima sa svakim čovjekom neke zamisli, i u trenucima kada sam trebao biti ubijen i zaklan i kad su me mučili, ja sam se borio s Bogom, pa nisi me valjda stvorio ovako završiti, pa sigurno si imao za mene neku zadaću, da li je to zadaća što sada činim ili neka druga, još nisam dobio odgovore, činjenica da ovo što radim ostavlja puno dobrih poruka, mnogi su me poslušali, a i moje prijatelje, jer to nije samo moja priča. To je jedna odgovornost i prema onim porukama koje šaljemo, nadam se da će mi Bog dalje dati snage i da to sve znam voditi i upravljati. Pokušavam predati ljudima da ni u jednom trenutku čovjek ne smije pomisliti da je nuda izgubljena. Moja je utjeha bila i u tome što sam znao da sve nade ne završavaju u ovom našem zemaljskom životu. Nakon svega naučio sam i da Onaj koji mi je tu nadu dao i održavao je, nikada to ne čini bez razloga.

– Još uvijek ima prešućenih ratnih zločina, neistraženih slučajeva. Vi ste na svjedočenju u Haagu ali u knjizi pišete o svjedočenju u Beogradu, u kojem slučaju se radilo o svjedočenju u obranu svojih neprijatelja. Jeste li

Foto: Tiho

bili u dvoumici hoćete li moći to uraditi nakon toliko proživljenih patnji?

– U meni je bilo borbe, ne u tom smislu hoću li otici svjedočiti u Beograd, apsolutno sam htio otici, odlučio sam da ću ispričati svoju priču i samo ću istinu govoriti, međutim ja sam na tom sudenju u Beogradu prvi put bio u situaciji da idem svjedočiti u korist svog neprijatelja. U sudnici na donjem katu su osuđenici, a iznad njih u galeriji sjede obitelji onih čiji su članovi pogubljeni na Ovčari. Tu sam imao nelagodu od naših obitelji da netko neće reći izdajico, ali s obzirom na moj put koji sam prešao, na moja ratna stradanja, ipak sam vjerovao da oni ljudi neće na taj način reagirati i, zaista, poslije kada sam razgovarao s tim majkama i ženama, onda je bilo sve korektno. Zahvaljujući dvojici neprijateljskih vojnika, upravo Maru i Kinezu, kako pišem i u knjizi, koji su me doslovno pod prijetnjom oružja, ugrožavajući vlastite živote, iščupali od krvnika „ispod noža“, nakon što sam već bio dobrano izmučen i izmasakiran i zatim odveden u logor u Srijemsku Mitrovicu, gdje su šanse za preživljavanje ipak bile veće, a odakle sam nakon šest mjeseci pušten na slobodu. Zahvaljujući njima sam danas živ.

– U vašoj knjizi i u njezinom prikazu čini se da ste odista oprostili ljudima koji su vas mučili i pokušali vaše dostojanstvo uništiti, unatoč tomu što je Hrvatskoj rat bio nametnut i da su Hrvati u tome ratu ipak imali goleme gubitke.

– U svakom je ratu stradanje s obadyje strane, međutim brojke govore, koliko je moguće uopće govoriti o ljudima kao brojkama, da su Hrvati mnogo više stradali. Ja samo želim u bilo kojem obliku zločina što se dogodilo, jer smatram da zločina nije trebalo biti i kad sam razgovarao nakon rata sa svojim neprijateljem u njegovoј kući, rekao je da njihova pobjeda nad Vukovarom s vojnim zločinom je ukaljana. Nažalost, u ratu se događaju vojne pobjede, pobjeda je neka sportska terminologija, međutim ono što je najgore u ratu, da se događaju zločini.

– Govorite o oprashtanju, čime je i vaša knjiga prožeta. Čini se da vam je uspjelo. Što mislite koliko će trebati vremena proći da osjećaj mržnje nestane i u drugim ljudima?

– Ako govorim kao čovjek, mislim da još treba proći dva desetaka godina i mlade generacije koje odrastu u miru razmisljat će drukčije, ali gledajući iz perspektive Vukovara, zaista je velik problem, imam osjećaj da još jako dugo se neće dogoditi, jer tamo ljudi žive tako da zapravo trpe jedni druge. Nepovjerenje je svugde nazorno, zna se tko u koji kafić ide, u koju školu upisuje svoje dijete itd. U Vukovaru postoje hrvatski i srpski kafići, u škola-ma grupe hrvatske i srpske djece. Nažalost, teške rane će se još dugo pamiti.

– Kažete da treba oprashtati, pa možda s oprashtanjem i napustiti temu rata i pisati nešto drugo, pozitivnije teme, premda vaša knjiga odiše vjerom u bolju budućnost. Vi sami pokazujete na to da i u najgorim okolnostima se ne smije izgubiti ufanje u čovjeka i Boga.

– Apsolutno. Sada ste vi pogodili moje osjećaje. Kad ja pričam ove tužne turobne teme o ratu, osjetim jednu težinu što me mora prelomiti. Ni u jednom trenutku čovjek ne smije pomisliti da je nuda izgubljena. Ipak čitatelj upoznaje se i s mojom utjehom, koja možda i drugom čovjeku daje nadu, kada osjeća životni krah. Nakon svega naučio sam i da Onaj koji mi je tu nadu dao i održavao, nikada ne čini bez razloga. Ja se još želim baviti pisanjem, ali sada ću s ovom knjigom proći pa se nadam da poslije mogu pisati i o puno vedrijim temama.

SERDAHEL – Hrvatska samouprava „Stipan Blažetin“, u suradnji sa Županijskom samoupravom Zalske županije, i ove godine, od 6. do 12. kolovoza, organizira međunarodni omladinski tabor o javnom životu. U tabor se prijavilo 25 srednjoškolaca i studenata. Ove godine, osim pomurskih sudionika, bit će po jedan sudionik iz Bačke, Baranje i Podravine te, po običaju, petero iz Hrvatske. Tijekom programa tabora mladež hrvatskog podrijetla upoznat će se u većim crtama sa zakonom o narodnostima, o narodnosnim izborima, odnosno s djelovanjem Hrvatske državne samouprave. Organizirat će se za njih izlet u Zagreb, biciklistička ruta do mjesta Novog Zrina, blizu Kerestura, razni športski programi, novinarske radionice, učenje lončarstva, kupanje. Gosti, odnosno predavači tabora bit će Branka Pavić Blažetin, glavna urednica Hrvatskoga glasnika, Stipan Balatinac, predsjednik Odbora za kulturu, mladež i vjerska pitanja HDS-a, Anica Kovač, zastupnica HDS-a, Karlo Kővágó, predsjednik Udruge Zrinskih kadeta. Pri ostvarenju programa pomagat će i Serdaheško kulturno i športsko društvo.

Leksikon hrvatskih književnih kritičara

U nakladi AGM-a tiskan je Leksikon hrvatskih književnih kritičara, koji portretira točno 101 kritičara sažimajući tako povijest te književne vrste, otkrivači spoznajna i diskurzivna uporišta kritičkoga govora, podsjećajući na važne kritičarske koncepte, opuse i rukopise. Leksikon je postignuće rada dvadesetak studenata kroatistike zagrebačkoga Filozofskog fakulteta na izbornom kolegiju 'Od čitanja do interpretacije'. Voditelj je projekta prof. Krešimir Bagić, a urednice su Leksikona studentice Marina Madarević, Tea Sesar, Biljana-Valentina Šklebek i Josipa Zečević.

Leksikonske natuknice tematiziraju 170

godina književnokritičke djelatnosti u Hrvatskoj. Općenito se naime smatra da je književnu kritiku utemeljio Stanko Vraz kada je 1842. u časopisu Kolo počeo objavljivati 'pregled knjigopisni'. On je najstariji, a Marko Pogačar najmlađi uvršteni autor. Uz njih na stranicama Leksikona pojavljuje se plejada okretnih i intrigantnih kritičkih umova poput A. G. Matoša, F. Markovića, A. B. Šimića, S. Šimića, M. Krleže, G. Krkleca, A. Barca, I. Mandića, Z. Mrkonjića, V. Viskovica, V. Tenžere, A. Šoljana, B. Donata, Z.

Zime, J. Matanović, J. Pogačnik, R. Perišića i dr. U Leksikon 101 hrvatskoga književnog kritičara uvršten je autor Stjepan Blažetin (István Blazsetin) književni povjesničar, kritičar, pjesnik i prevoditelj rođen u Kaniži (Nagykanizsa) 7. siječnja 1963. godine. Natuknice, među inim, pokazuju da kritičarski diskurzi variraju između književne povijesti i teorije, eseja i feljtona, da se kritike pojavljuju u stručnoj periodici i dnevnim novinama, u audiovizuelnim medijima i na internetu, da osciliraju između apologije i polemike. Leksikon hrvatskih književnih kritičara izdanje je koje nedvojbeno pridonosi usustavljanju kritičke recepcije hrvatske književnosti te koje otkriva prestižne načine govora o tekstu i zapodijevanja dijaloga s licičudoterautom ili u povodu literature.

- hg -

Barčanski Hrvati u Dubrovniku i Međugorju

Hrvatska samouprava grada Barče od 22. do 25. lipnja organizirala je izlet u Dubrovnik i hodočašće u Međugorje. Na poziv su se odazvale 42 osobe, što je obrazovalo organizatore jer se ispostavilo da su mnogi željni takvih izleta.

Mnogi se pitaju, zašto baš Dubrovnik? Dubrovnik je grad jedinstvene političke i kulturne povijesti, svjetski poznate spomeničke baštine i ljepote. Mislimo da za svakog Hrvata izvan domovine vrlo je važno upoznati znamenitosti matice. A u ovo užurbano vrijeme svi mi trebamo ojačati svoju samobitnost, a ovaj je izlet služio upravo tome. Smješteni smo bili u omladinskom hostelu Dubrovnik, koji se nalazi blizu Staroga Grada (15 minuta šetnje). Dubrovnik nas je, kao i ostale turiste iz svijeta, očarao svojom ljepotom, zidinama, mramornim ulicama, prekrasnim građevinama, riznicom, katedralom... Budući da nam je i vrijeme pogodovalo, uživali smo i u moru, suncu.

U nedjelju smo nastavili svoje putovanje u Međugorje, kamo je tog dana stiglo mnogo

hodočasnika jer je bila 31. obljetnica ukazanja. Vraćajući se doma, usput smo stali i u Mostaru. Pošto smo se i duševno okrijepili, stigli smo svojim kućama s mirom u svojim dušama.

Anica Popović Biczak

Trenutak za pjesmu

Ivica Prtenjača

Yves

6.

vratila sam se među otoke
moj soul je sada
pospremljena soba
ako se javiš iz dubokog kanjona
iz išarane govornice
ako se javiš
pozvat ću te
u sol i pješčanu kolibu
među dupine i smrznuto
vruće popodne
ako se ikada javiš
Yves
ostaviti ću narukvicu od
sedefa pokraj mrtve
školjke
namjestiti se bolje na
stijenu uz more
i gledati po palubama
svih brodova
mada znam
da ćeš ti doći
cestom
to je tako
u osušenoj suzi
sunča se
najljepši biser

SZARVAS – Cervinus Teátrum iliti sarvaško Slovačko kazalište i ove je godine u tom gradu priredilo umjetnički festival koji se odvijao od 16. do 26. lipnja. Festivalu je 21. lipnja sudjelovao pečuški Orkestar Vizin i glumac-pjevač Stipan Đurić. Oni su imali nastup u tamošnjem Kazalištu Vízi s prikazom bogate baštine narodne pjesme i narodne glazbe Hrvata u Madarskoj. Značajka je spomenutog festivala da publici nudi niz različitih grana umjetnosti. Umjetnički festival Cervinus 2012. tijekom desetodnevnih događanja nudio je koncertne ozbiljne glazbe, kazališne predstave, lovačke priredbe i natjecanje u gadanju lukom i strijelom, sportske programe, povijesne igre ... a u sklopu događanja ustrojen je i susret narodnosnih glumaca.

MOHAČ – Članice likovne udruge »Cro Art« iz Subotice Ruža Tumbas i Cilika Dulić Kasiba sudjelovale su na drugom sazivu kolonije Panon–Mohač. Osim slikarica iz Subotice, u koloniji su sudjelovali članovi udruge »Baranja Art« iz Hrvatske. Kolonija je održana u dvorištu organizatora, mohačke Šokačke čitaonice, a priređena je u sklopu manifestacije »Pranje na Dunavu«. Ruža Tumbas svoj rad nastao u ovoj koloniji poklonila je narodnom poslaniku i mohačkom gradonačelniku Józsefu Szekóu, koji je obećao da će spomenutoj subotičkoj slikarici organizirati samostalnu izložbu u Mohaču. »I ova je kolonija bila ne samo poticaj nego i potvrda nastavka dobre suradnje „Cro Arta“ s hrvatskim udruženjima u Republici Madarskoj«, izjavio je predsjednik udruge Josip Horvat.

Čepreški festival limene glazbe s Hrvati

Muzičko prijateljstvo dura četvrti ljetno

Zahvaljujući Hrvatskoj samoupravi u Čepregu, a posebito nje predsjednici Mariji Kralj, gradski puhački orkestar Čeprega s izuzetnom radošću je uspostavio vezu s Puhačkim orkestrom DVD-a Gornji Desinec i od 2008. ljeta redovni su medjusobni susreti, gostovanja. Do takove jedne prilike je došlo pred kratkim, u okviru trodnevnoga festivala u Čepregu, kamo su bili pozvani pravoda i prijatelji iz Hrvatske, ali i člani limene glazbe Twisk iz Holandije.

Foto: Béla Kiss

Polag čepreškoga Ognjogasnoga doma 15. junija, u petak otpodne pod velikim šatorom kih sto muzičarow iz Holandije i Hrvatske probuje obladati vrućinu. Marija Kralj, peljčica Hrvatov u ovom gradu, prez problema skoči iz ugarskoga na hrvatski, potom pak na nimški jezik i pozove ovo veliko mnoštvo da se gane na autobuse, jer ne smimo dati preveć vrimena za čekanje gospodarom u bližnjoj Gorici. Pri vinokušanju slobodno je druženje, a najpr se zamju i tambure i simpatične divoke iz Gornjega Desinca, zvane Namiguše, predstavljaju kusi svojega glazbenoga repertoara, koji se jako vidi i ljudem iz Holandije. Uz dobre kapljice i kolače s orijaškim koraki biži vrime. Upravo smo se nek spustili u jačeće i razgovore, konkretizirano je gostovanje i čepreških i hrvatskih šipašev kljetu u Hollandiji, kad jur moramo najzad putovati na večeru. Pri bogati kotli tri fele gulaša nukaju, dokle limena glazba Holandije začme svoj koncert pred pozornicom. Službeno ov prvi večer su „prisvojili“ ovde živeći Hrvati, zato čuda je naših ljudi i iz okolišnih sel, štoveć strefimo se i s jednom Kanadjankom, ka je rodom iz Priske. Pred nastupom hrvatskoga zbora Jankovića, dica predstavljaju publiki po ugarski i hrvatski najvažnije štacije dolaska Gradišćanskih Hrvatov u ove kraje. Zatim se proširuje i jačka gradišćanska ter velika ovacija gostov. Josip Novosel, predsjednik Puhačkoga orkestra DVD-a Gornji Desinec, ovako opisuje ovo prijateljstvo ko dura jur četvrti ljetno: – 2008. ljeta kad je prvi put boravila naša delegacija u Gradišću, vidili smo da su ovde dobri ljudi i da se more narođiti jedna dobra suradnja. Jedno ljetno kasnije su na našoj proslavi čepreški muzičari i mažoretkinje nastupili. Iako smo morali putovati 2010. ljeta u Njemačku, nismo se mogli odazvati čepreškomu pozivu, ali sad smo ponovno

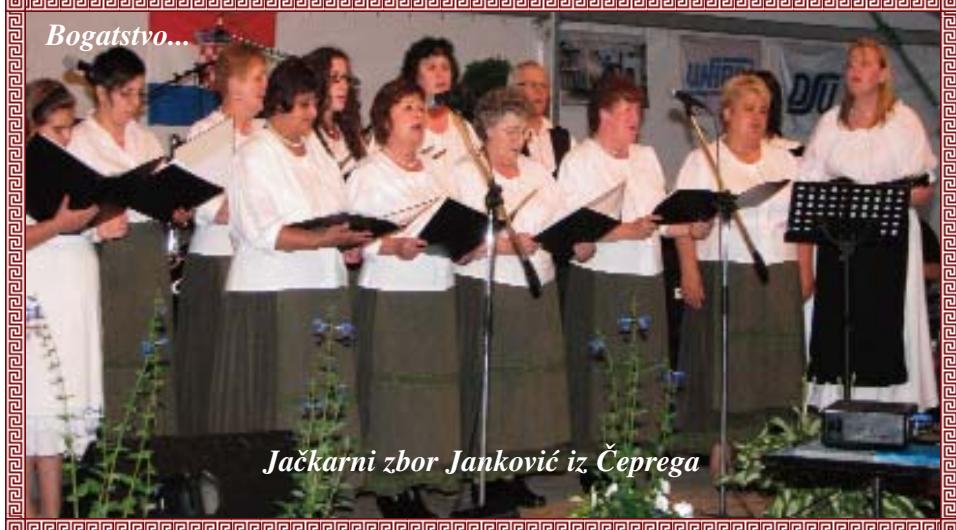
ovde. S otvorenim srcem smo došli i u famo se da čemo pri vas provesti ugodne dane.

Gornji Desinec leži samo 26 km od Zagreba, ima samo 600 stanovnikov, ali jur već od devedeset ljet čuva tradiciju limene glazbe, doznajemo još od predsjednika ki spomene i divočke tamburaše Namiguše ter i dičake, tamburaše ki su ovput takaj s njimi doputovali ter za budućnost još kaže: – Što nalaze našega partnerstva sa Čeprežani, mi velike plane nimamo, ali čemo je opet pozvati u staru domovinu i razmišljamo, kako bi mogli s njimi skupa projti na morje, pred ili za sezonom. Zapravo, potrudit čemo se i mida i njim bude tako lipo, kot nam ovde kod vas! – reče još peljač sviračev ki nam podili za dar i njevu bijelu majicu sa službenim emblemom Dobrovoljnoga ognjogasnoga društva iz Gornjega Desinca, a na hrptu sa zlatnim natpisom Music festival Csepreg 2012. Predsjednica mjesnih Hrvatov takaj povhalno govori o ovom prijateljstvu i veli da

„ovo sve ne spada iz neba, nego se mora puno ljet djelati za to“ ter još istakne: – Naša limena glazba prik nas Hrvatov je došla do ovu vezu, mi smo na ovo jako gizdavi i oni su uprav tako tovaruši našim ugarskim šipašem kot i nam čepreškim Hrvatom. Nismo htili veću važnost dodiliti sebi na ovom festivalu, samo smo malo pokazali s nastupom Jankovićevoga zbora, zač smo mi ovde i nač smo mi čepreški Hrvati gizdavi. Veze se širu, mi smo jedan drugomu ovako na pomoć. A kad smo mi Hrvati skupa, i štimung naraste. To su svi oni mogli svidočiti, ki su ta vikend posjetili Čepreg, kade su pod vedrim nebom marširali i svirali još dodatno limena glazba iz Šoprona i Kisega. Ako pak nas pitate, mirnim srcem moremo vam preporučiti za slušanje Oliverove pjesme, u izvedbi Puhačkoga orkestra DVD-a Gornjega Desinca. To je zaistinu nešto nepozabljivo i izvorno. Garantirana gusinja koža od lipote.

-Tih-

Bogatstvo...

Jačkarni zbor Janković iz Čeprega

Deseta godina hrvatskoga hodočašća u Komaru

Poslije dva stoljeća u crkvi Male Gospe u Komaru 13. srpnja 2002. godine ponovno je održana hrvatska hodočasnička misa za pomurske i medimurske Hrvate. Otada je već prošlo deset godina, a nije izostala nijedna godina da se ne bi 13. srpnja održalo hrvatsko hodočašće, i to zahvaljujući mjesnom župniku Imre Szücsu, Blažu Horvatu, rektoru varaždinske katedrale, i Mariji Vargović, predsjednici Hrvatske samouprave u Kaniži.

Profesor Juraj Kolarić

Pomurski su se Hrvati, zajedno s medimurskim vjernicima, 13. srpnja 2012. opet okupili u narodnim nošnjama sa zastavama i križem u ruci da se pjevaju hrvatske crkvene pjesme uspinju do crkve u kojoj je čudotorna slika Marije Djevice s malim Isusom, do slike koja mnogim hodočasnicima pridaje duhovnu snagu i vjeru za život u poteškoćama, bolesti i tuzi. I ove se godine okupilo mnoštvo vjernika da se skupa mole na hrvatskome materinskom jeziku.

Crkva Male Gospe u Komaru podignuta je poslije turskih razaranja 1722. g. Posjed je kupio Ferenc Esch, koji je započeo izgradnju sadašnje crkve i prilikom iskopavanja temelja pronašli su u drvetu sliku Marije Djevice s malim Isusom. Slika je premještena u donju kapelicu, ali se, prema kronikama, ona uvijek vraćala na to mjesto, stoga je na onđe izgrađen oltar na kojem se i sada nalazi. Kao čudotvornu sliku započeli su je posjećivati od kraja 18. stoljeća. Grof Lajos Batthyány 1778. g. zatražio je da se po potrebi služe mise na mađarskom, hrvatskom i njemačkom jeziku. Tako su se u 18. stoljeću na tome mjestu održavale i hrvatske mise. Komarska je crkva danas najveće hodočasničko mjesto za iskupljenje u Zadunavlju, a u njoj svakoga mjeseca 13. dana održava se iskupiteljska hodočasnič-

Blaž Horvat krenuo je s djecom prema crkvi

ka misa. Ponovno organiziranje hrvatskih misa potakla je Marija Vargović, predsjednica kaniške Hrvatske samouprave, 2002. g. i od tada se svake godine održava 13. srpnja hrvatska hodočasnička misa.

– Nije lako usred ljeta okupiti ljude za razne aktivnosti, mnogi su na ljetovanju, ali za hodočašće uvijek se odazovu, uvijek ima tko će obući narodnu nošnju, tko će nositi križ. Rasporedimo se, svake godine iz nekoga drugog hrvatskog sela nose križ, ali narodnu nošnju obuku gotovo iz svih hrvatskih sela. Ove smo godine angažirali i mlade da i oni obuči narodnu nošnju, jer misu smo posvetili

njima. Oni su naša budućnost. Uspjeli smo doživjeti i desetu hrvatsku hodočasničku misu u Komaru i vjerujem da će se to nastaviti – kazala je gđa Vargović.

Hrvatsku su misu ove godine predvodili prof. Juraj Kolaric iz Zagreba, Blaž Horvat, rektor Varaždinske biskupije, Antun Hoblaj, župnik iz Preloga, i mjesni župnik Imre Szücs. Profesor Juraj Kolaric iz Zagreba pozdravio je okupljene vjernike i naglasio kako u vjeri nema granica, da su hrvatski vjernici uvijek pronašli da se povežu pomoću vjere bez obzira na granice. Obrativši se vjernicima, rekao je kako Hrvati Blaženu Djericu Mariju nazivaju svojom majkom, kraljicom, kao što ju nazivaju i vjernici u Komaru, da je u Hrvatskoj posvećeno 230 crkava njoj. Spomeuo je i to da

Štef i Edita Mihović s unucima na hodočašću

su Hrvati iz Međimurja organizirali hodočašća i u Búcsúszentlászló koje su svetište nazvali mađarskom Marijom Bistricom. Prema pismenim podacima, bilo je to 1943. g. kada su iz Preloga, Nedelišća, Čakovca, Mačinca hodočastili u to mađarsko mjesto. Kolika je duga tradicija kršćanstva među Hrvatima, potvrđio je i tom informacijom da su Hrvati od svih slavenskih naroda prvi koji su se pokrstili, od svih slavenskih naroda prvi uvode liturgiju na svome jeziku, i tu tradiciju treba slijediti.

Nakon misnoga slavlja slijedio je ophod i blagoslov djece. Misno su slavlje uveličali pjevanjem članovi Crkvenoga zbora iz Preloga i Kaniški tamburaši.

Mladi pred oltarom

25 ljet shodišća ognjogascev pri Peruškoj Mariji

Zastupnici vojske, veteranov, carinarstva, hitne pomoći, vinskoga viteškoga reda u Hrvatskom Židanu

U ljetnu dob, tradicionalno, trikrat se moru najti hodočasnici pri kapeli Sv. Hubertusa i na spomin-mjestu Peruške Marije u židanskoj lozi. Da je to čarobno mjesto ne samo po prirodni lipota, nego i zavojl oriškoga parka spomenika, u minulom času doznao je čuda-čuda vjernikov i unutar i izvan naših granic. Prve nedilje u juniju ovde se okupljuju lovci i lugari, a sredinom ljeta, prva julijska nedilja pripada ognjogascem, ki su 1. jula, u nedilju, po 25. put hodočastili simo. Ta jubilej su pozdravila i slova biškupskoga pisma. Kasnije su se k ovom hodočašćenju priključile različite druge organizacije, početo od policajcev, veteranov naoružanih snaga, djela-

Troježičnu mašu su služili (sliva)
Tibor Bali, Vilmoš Harangozo
i Štefan Dumović

čev hitne pomoći, vojske, graničarov, zastupnici vinskoga viteškoga reda, viteški red žganova itd., kako i ovput, kad u nediljnjoj vrućini poslaniki sedamnaest fele organizacija su došli ne samo iz Ugarske, nego i iz Austrije i Slovenije. Suprot velike vrućine većto vjernikov i uniformistov trpilo je ovde žarku sunčanu „nujnost“. Prve nedilje augusta u čast

Snižne Marije pak se na ovom mjestu najde hrvatsko-ugarska kršćanska mladina u posljednjem akordu omladinskoga tabora Peruška Marija.

Za svečanom povorkom zastavov je započela troježična maša u celebriranju Vilmoša Harangozoa iz Kisega, Tibora Balia iz Külsőváta ter židanskoga farnika Štefana Dumovića. Mašu su svojim jačenjem polipšale jačkarice, Nimice iz Kőszegfalve ter hrvatski ženski zbor Peruška Marija iz Hrvatskoga Židana. U prodiči je Vilmoš Harangozo širio Božje riči u svezi s kršćenikom, ki se narodi za vjeru i ufanje. Gdo sa svojom peldom zemaljskoga žitka nabavi kinče ter vridnosti, sričan će biti i u vjekovječnom žitku. Pravi kršćan zna cijeniti svaku malu stvar i u svakom mu činu se čuti Božja volja. „Moramo stati sigurni u vjeri, vježbajmo milosrdnost i potrudimo se da u svem budemo izdržljivi i otporni – bila je poruka kiseškoga farnika, rodom iz Petrovoga Sela. U okviru svete maše su različite organizacije položile vijence pri spominki svećev pojedinih meštirov. Zatim

Pri spomeniku, po tradiciji, i ovom prilikom su položeni vijenci

Blagoslavljanje žganoga i ikonov Sv. Mikule

I ovput je došlo većto hodočasnikov

je pak došlo i do blagosavljanja lipoga broja flošov žganoga ter ikonov Sv. Mikule, koje su na kraju maše i podiljene novim članom Viteškoga reda, med njimi Štefanu Dumoviću ter i predsjedniku Ugarske gospodarske komore Laslou Parraghу, rodom iz Unde. Svetični govor brojnih peljačev i direktorov naznačnih organizacija, čestitke i pohvalne riči, kulturni program takaj nisu falili. Za službenim aktom svi su se shranili u hladovinu i utišili mučnu žedu uz pominkanje i sprijateljevanje. Zadnja točka ovoga jubilaroga shodišća bila je litanija, za kom su naznačni obećali da će se znova okupiti na ovom svištiću za jedno ljetno.

-Tih-

Kup hrvatske zajednice u Potonji

Hrvatska samouprava Šomođske županije, Zastupničko tijelo potonjske Seoske samouprave i tamošnja Hrvatska samouprava 7. srpnja u Potonji su priredili Cup hrvatske zajednice, regionalni malonogometni turnir za podrav-ska naselja. Na nogometni se kup prijavilo pet momčadi iz Podravine i jedna iz Hrvatske.

Nogometni je kup započeo u ranoposlijepodnevnim satima. Sudionike nogometa pozdravili su predstavnici organizacije Jozo Solga, predsjednik Hrvatske samouprave Šomođske županije, Tomo Reiz, potonjski načelnik, i Jozo Dudaš, predsjednik potonjske Hrvatske samouprave. Nakon izvlačenja ždrijeba momčadi iz Dombola, Martinaca, Novoga Sela, Lukovića, Potonje i Gornje Bazje (priateljsko naselje sela Potonje) u velikoj vrućini hrabro su krenuli na nadmetanje. Vrućinu iznad trideset stupnjeva nije bilo lako podnijeti ni gledateljima pokraj nogometnog terena, a kamoli nogometnika, koji nisu štedjeli jedni druge, nego se borili za svoje dobre rezultate. Nekima je, dakako, to uspjelo bolje. Osvojivši prvo mjesto, najuspješnija je bila dombolska momčad, drugo je mjesto izborila potonjska

Nogometni
Hrvatske
i organizatori

POTONJA – Programi Kolo festivala u tom selu ostvaruju se pomoću Ureda za razvoj poljoprivrede i regija iz natječaja preko fondova Europske Unije. Mjesna samouprava iz spomenutog izvora dobila je putem natječaja 1 200 000 forinti radi njegovanja hrvatskih narodnih običaja, a ove je godine cilj dvodnevne priredbe Kolo festivala popularizacija kola.

Zastupničko tijelo
potonjske Seoske samouprave i
Hrvatska samouprava naselja
te Hrvatska samouprava Šomođske samouprave
srdačno Vas pozivaju na
KOLO-festival
koji će biti priređen

11. kolovoza (subota) 2012. godine.

Program priredbe:

Šport – običaj – kolo

09:00 „Kup sela Potonje 2012“ – malonogometni turnir.

Prateći programi:

10:00 Dječji programi, skakaonica, trambulin
10:00 Izložba slikara Joze Fučkara

12:00 Objed

(na koji očekujemo stanovnike sela)

13:00 Proglašenje rezultata, predaja odličja

14:00 Vožnja konjiskom zapregom

15:00 Međunarodna nogometna utakmica

Gornje Bazje–Potonja

17:00 Sveta misa na hrvatskom i mađarskom jeziku, u mjesnoj rimokatoličkoj crkvi

18:00 kulturni program:

Evelin Reil & Barna Lipics

KUD Podravina

Stipan Đurić

KUD Drava

20:00 Večera za pozvane goste i za one koji su nastupili
Podravka parti

Dj.: Pauk

momčad, a za njima gornjebazjanska momčad. Inače Potonja i Gornje Bazje imaju prijateljske odnose već od 1971. godine, a zbližio ih je upravo nogomet. Najboljima su uručeni pehari, a sudionicima spomenice. Dodijeljena su priznanja i igračima koji su se istakli na određenome nogometnom polju. Najboljim igračem proglašen je Gornjebazjanin Ilija Trivanović, za najboljeg vrataru Potonjanin Roland Gali, a

najviše je golova dao Dombolac Blaž More. Slijedilo je druženje uz večeru i kapljicu, gdje su nogometari raspravljali o igri i o aktualnim sportskim događanjima. Druženje podravskih nogometara u Potonji nije prvi put. Potonjani su uvjek iz-vrsni domaćini, kao i ovaj put. Da su ljubitelji nogometa opet mogli provesti jedno ugodno popodne, tome je pridonio Balaž Čendeš, predsjednik Nogometnog saveza Šomođske županije, koji je materijalno potpomogao nogometni susret. Na nogometnom kupu naznačio je načelnik Općine Lukač Đuro Bukvić, koji je ujedno i dopredsjednik Županijskoga nogometnog saveza Virovitičko-podravske županije.

- Beta -

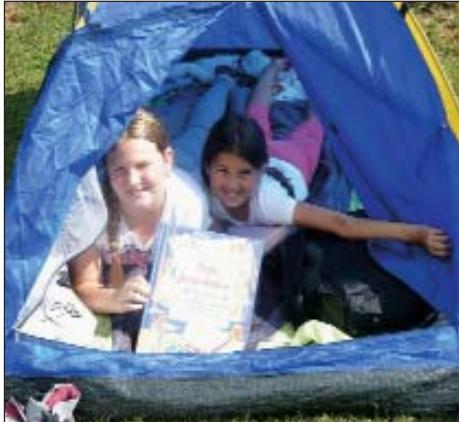
Pobjednička dombolska momčad

Život u skladu s prirodom

Hrvatska osnovna škola „Katarina Zrinski“ već godinama organizira Tabor o zaštiti okoliša, odnosno o zdravom načinu življenja. Ove je godine on održan od 25. do 29. lipnja i prijavilo se čak 48 djece. Voditeljica je Tabora svake godine Monika Balažin, doravnateljica ustanove, a njezini pomoćnici su nastavnici.

Izradila: Dijana Kovačić
iz Ficehaza

U šatoru Aleksandra i Rebeka

Scenarij Tabora sličan je svake godine, oblikuju se družine, svaka treba izraditi svoju zastavu, svoj privjesak. Prema dnevnom redu Tabora, svako jutro je održana gimnastika, a za pripravljanje doručka uvijek je odgovorna jedna družina. Tijekom tjedna bila je igra burze, živi stolni nogomet, pečenje slanine, lepinje, izlet biciklima u bečehelski vinograd. Nije izostavljen ni dan o zdravoj hrani. Patronažna sestra Biserka Novinić Nemet pripremila se sa zanimljivim zadacima i priredila je za djecu kviz. Bilo je pitanja o sastojcima hrane, vitaminima, štetnim učincima cigarete, alkohola i droge, pravilnoj njezi tijela. Za križaljke, rebuse i druge zadatke dobivene su i simbolične nagrade. Družine su

Pred pokret u bečehelski vinograd

skupa s patronažnom sestrom i nastavnicima pripremile zdravu i ukusnu hranu s mnogo povrća i voća. Dva dana provedeno je u prirodi u šatorima u obližnjem mjestu Vlakinji (Valkonya), koje je okruženo šumama. To je bila prava pustolovina za sudionike: postavljanje šatora, traženje plodova u šumi, igra tzv. borbe skrivača s brojevima, traženje blaga po šumi, učenje pjesama uz logorsku vatru, što je prema riječima djece bilo najzanimljivije. Nakon završetka Tabora svi su se vratili svojim kućama s mnogo uspomena, a i novih saznanja.

Beta

Snimke: Katica Balažin

Djevojke su jače

Pohodniki tabora s majstorom Mikijem

Tamburaški tabor u Koljnofu

U organizaciji Društva Hrvati i Koljnofskoga hrvatskoga društva su imali opet mogućnost talentirani tamburaši dotičnog sela, i neki gosti iz Tukulje i Austrije, jedan tajeden dugo vježbati s majstором Damijom Mihovcem u Gradišću, poznatim „Mikijem” iz Markuševca. Završni koncert su imali petak, 13. jula, u mjesnom restoranu Levanda. Kako smo čuli od majstora, rezultat zrcali i marljivost i stručnost ovih tamburašev. Ov tabor je još finansijski potpomagala i Hrvatska samouprava Koljnofa.

Ingrid Klemenšić

Potpisivanje Sporazuma o zbratimljenju Gare i Topolja, odnosno Općine Draž

Izaslanstvo naselja i garsko Omladinsko plesno društvo na „Baranjskom bećarcu”

Nakon uspostavljanja prve suradnje prijateljskih naselja Aljmaša i Bizovca (1994), zatim Hrvatske samouprave sela Santova i Petrijevaca, Baćina i Baćine, Dušnoka i Vodinaca, Baje i Labina, suradnja bačkih Hrvata s naseljima u matičnoj domovini obogaćena je još jednim zbratimljenjem. U okviru svečanog otvorenja kulturne manifestacije „Baranjski bećarac” koji je – uz prekid za vrijeme Domovinskog rata u Hrvatskoj – od 1987. godine priređen 18. put, 1. lipnja u sklopu «Revije tradicijskog ruva» u baranjskome Topolju u Hrvatskoj upriličeno je svečano potpisivanje sporazuma o prijateljskoj suradnji Gare i Topolja. U izaslanstvu su bili predstavnici Samouprave naselja i Hrvatske samouprave sela Gare, koje su predvodili načelnik Béla Faa i predsjednik Hrvatske samouprave Martin Kubatov.

Sudionici revije nošnje zajedno na pozornici

Revija tradicijskog ruva i potpisivanje okvirnog sporazuma o prijateljskoj suradnji

Od 1. do 2. lipnja u Topolju, mjestu u Općini Draž, okupili su se zaljubljenici u tradicijsku kulturu, čime je nastavljen lijep običaj čuvanja tradicijskog ruha i običaja naših starih, običaja koji su nas održali. Tradicionalna kulturno-turistička manifestacija otvorena je s pjesmom „Vesela je Šokadija” u izvedbi gostu juči tamburaša Hrvatskoga kulturno-prosvjetnog društva „Matija Gubec” iz vojvodanskog Tavankuta. Svojom nazočnošću svečanost su uve ličili i članovi izaslanstva, sada već prija teljskog naselja Gare, ali i gosti iz Olasa iz Mađarske.

Ovogodišnji „Baranjski bećarac”, iz godine u godinu sve ljepšu i boju manifestaciju, otvorila je predsjednica manifestacije Eva Balatinac, koja je pozdravila okupljene, među njima posebno čelnike i vijećnike sela Gare i tamošnje Hrvatske samouprave, predstavnike sela Olasa, i sve sudionike, zahvaljujući glavnom pokrovitelju Općini Draž.

„Uživajmo u nošnji, pamtimo je dobro, a navečer se zabavljajmo na šokačkoj večeri” – reče Eva Balatinac.

Zatim se okupljenima obratio i načelnik

nošnji, koji predstavljate sve bogatstvo naše baštine i tradicije, a raskoš i bogatstvo naše narodne nošnje pokazuju kako se nekad živjelo na ovim prostorima” – reče načelnik općine.

Na reviji narodnih nošnji predstavili su se učenici draške osnovne škole koji su prikazujući baranjski svatovac, nastupili u pratinji poznate gajdašice Anite Štetner. Prije je bilo tri kategorije, divojke, snaše, momci, a ove godine malo drukčije predstavile su se male „reprezentacije”. Usljedila su predstavljanja sudionika, prvo skupine iz Duboševice, nadalje Baranjskoga Petrovog Sela, Draža, eko-etično sela Gajića, Gare, vojvodanskog Tavankuta, te Topolja. Nakraju, dolaskom svih sudionika na pozornicu, uručene su im spomenice.

U okviru svečanog otvorenja kulturne manifestacije „Baranjski bećarac” 1. lipnja u sklopu „Revije tradicijskog ruva” u baranjskome Topolju u Hrvatskoj upriličeno je svečano potpisivanje sporazuma o prijateljskoj suradnji sela Gare i Topolja. Sporazum o trajnoj suradnji i prijateljstvu, čiji je tekst pročitan na oba jezika, na mađarskom jeziku pročitao je Martin Kubatov, a na hrvatskom poznati televizijski voditelj Branko Uvodić, voditelj revije narodnih nošnji.

– Uspostavlja se trajna suradnja i prijateljstvo između općine Gara u Republici Mađarskoj

Omladinsko plesno društvo iz Gare u svečanome mimohodu

skoj i Općine Draž u Republici Hrvatskoj u svrhu razvoja i unapređivanja odnosa pograđaničnih općina. Općina Gara i Općina Draž osim što će razvijati suradnju na području prosvjete, kulture, sporta, zaštite i unapređivanja zaštite i unapređivanja prirodnog okoliša, razvoja turizma i uspostavljanje suradnje gospodarskih subjekata, razmjene znanja i iskustava u razvoju uprave i lokalne samouprave, potpisnici sporazuma posebno će poticati razvoj suradnje Hrvatske samouprave općine Gara i Vijeća mađarske nacionalne manjine Općine Draž radi obostranog unapređivanja i poboljšavanja položaja nacionalnih manjina. Posebno će se razvijati suradnja mjesne samouprave dviju općina, a nositelji suradnje bit će Mjesni odbor Topolje i Hrvatska samouprava naselja Gara. Općina Gara i Općina Draž organizirat će najmanje jedan put godišnje zajedničke sastanke na kojima će se razmatrati ostvarivanje ciljeva sporazuma i razmatrati drugi oblici suradnje pograđaničnih općina dviju država. Ovaj sporazum sačinjen je u dva primjera, na hrvatskom i mađarskom jeziku, a obadva teksta su jednako vjerodostojna. U Topolju, 1. lipnja 2012. godine. U potpisu Stipan Šašlin, načelnik Općine Draž, i Adam Veseli, predsjednik Mjesnog odbora Topolje, s naše hrvatske strane, te Bela Faa, načelnik općine Gara, i Martin Kubatov, predsjednik Hrvatske samouprave naselja Gare.

„Drago nam je da je došlo do potpisivanja sporazuma između Gare i Topolja. Ima dosta godina kako se to pokušavalo, a evo sada je i ostvareno. Nadam se da ćemo ovu suradnju poboljšati” – reče gosp. Veseli prigodom uzvratnog potpisivanja sporazuma o suradnji.

„Uime Općine Draž mi potičemo regionalnu suradnju tako da smo u proteklih nekoliko godina potpisali niz sporazuma i u Republici Mađarskoj i susjednoj Vojvodini u Srbiji, a postoji i suradnja u Bosni i Hercegovini. Sve to skupa radimo za boljšak naših žitelja i cijele ove regije. Vjerujemo da će se ova regija povezati i da ćemo živjeti bolje. Ujedno želim ugodan boravak našim gostima iz Mađarske

– reče načelnik Općine Stipan Šašlin.

Na naše zanimanje kako je sve počelo, ali i o mogućnostima buduće suradnje, i boravku u Topolju, garski načelnik Béla Faa ukratko nam reče:

„Nisam ja nadležan glede toga kako je sve počelo. Znam da je ova veza uspostavljena još u vrijeme Domovinskog rata. Onda su se sreli prvi put čelnici dvaju naselja. Sa svoje strane dao sam doprinos u svibnju prošle godine kada smo prvi put gostovali u Topolju s nogometnom momčadi. Odmah sam prešao na stvar i potaknuo pitanje može li se suradnja koju su svojevremeno potaknuli naši prethodnici ostvariti. I gospodin predsjednik Mjesnog odbora Adam Veseli i načelnik Općine Draž Stipan Šašlin bili su otvoreni za suradnju na kojoj su naši prethodnici već godinama radili.

Bit sporazuma je da se suradnja ostvaruje na svim područjima u kojima je moguće. Mislim prije svega na šport, kulturu, prosvjetu, obrazovanje i zaštitu okoliša, jer to su sve stvari koje daju temelje budućoj suradnji prijateljskih naselja. Uvjeren sam da ćemo to uspješno ostvariti. Dva puta smo već gostovali u Topolju s nogometnom momčadi, danas smo sudjelovali na reviji narodne nošnje s našom bunjevačkom nošnjom, a sutra će u programu Baranjskog bećarca spletom bunjevačkih plesova nastupiti i Omladinska plesna skupina iz Gare. U potpunosti sam zadovoljan sa sredinom, gostoprivrstvom, i uvjeren da će naša suradnja biti plodonosna. Naše prijatelje ugostit ćemo već idućega tjedna na Danu sela i konjičkom natjecanju u Gari”, reče uz ostanlo garski načelnik.

Izrazivši zadovoljstvo što je napokon došlo do potpisivanja okvirnoga sporazuma o suradnji, Martin Kubatov, predsjednik garske Hrvatske samouprave ističe:

„Hrvatska samouprava, na čelu s predsjednikom Stipanom Krekićem, još 2003. godine postigla je dogovor, uobličen je i tekst okvirnog sporazuma, ali budući da je došlo do nekih političkih promjena, sporazum nije potpisani. Prošle godine opet smo pokrenuli

razgovore, a evo sada smo ostvarili završni čin, potpisivanjem sporazuma o uspostavljanju prijateljske suradnje s Topoljem, odnosno Općinom Draž. Lani smo gostovali u Topolju s nogometnima i ribičima, a sa strane naših prijatelja potaknuta je i suradnja vinara odnosno dobrotoljnih vatrogasaca, ali, nažalost, ovo posljednje mi uopće nemamo, a vina koja imamo samo po kućama, nisu za natjecanja. Danas smo se dobro osjećali, vidjeli smo lijep program, reviju nošnji, na kojoj smo se i mi predstavili s bunjevačkom nošnjom.”

Tom prigodom u okviru revije hrvatske nošnje, koju je vodio Branko Uvodić, Garc su predstavili garsku bunjevačku nošnju. Obitelj Murinji iz Gare predstavila se u izvornoj nošnji, koju je prikazao Martin Kubatov.

Nakon uvodnih riječi Branka Uvodića, kako se tradicijska kultura isprepliće, a da granice ne dijele ljude, nego bi one trebala spajati, Martin Kubatov je opisao garsku bunjevačku nošnju.

Žensku nošnju čini gornja svečana sukњa od svile, košulja ili oplećak, na rukavima i oko vrata šlingana. Donje rublje se sastoje od skuta, a priko njih se oblače donje sukne. Prusluk se nosi od svile priko košulje, a na nogama vezene papuče. Muške košulje su nabrcane na ledi i na rukavima, a priko njih se nosi prusluk. Čakšire su bričes, koje se nosu sa kožnim čizmama, a na glavi se nosi šešir. Nošnja mladih razlikuje se od nošnje starijeg svita. Ona je bile boje, sastoje se od bluze, odnosno bile šlingane i dobro uširkane sukne i pregače. Sve je to pravo umijeće ženskoga ručnog rada. Nose se dvi podsuknje, a uz ovo bilo ruvo nose se vezane papuče rukom izrađene. Žene nose menduše od dukata.

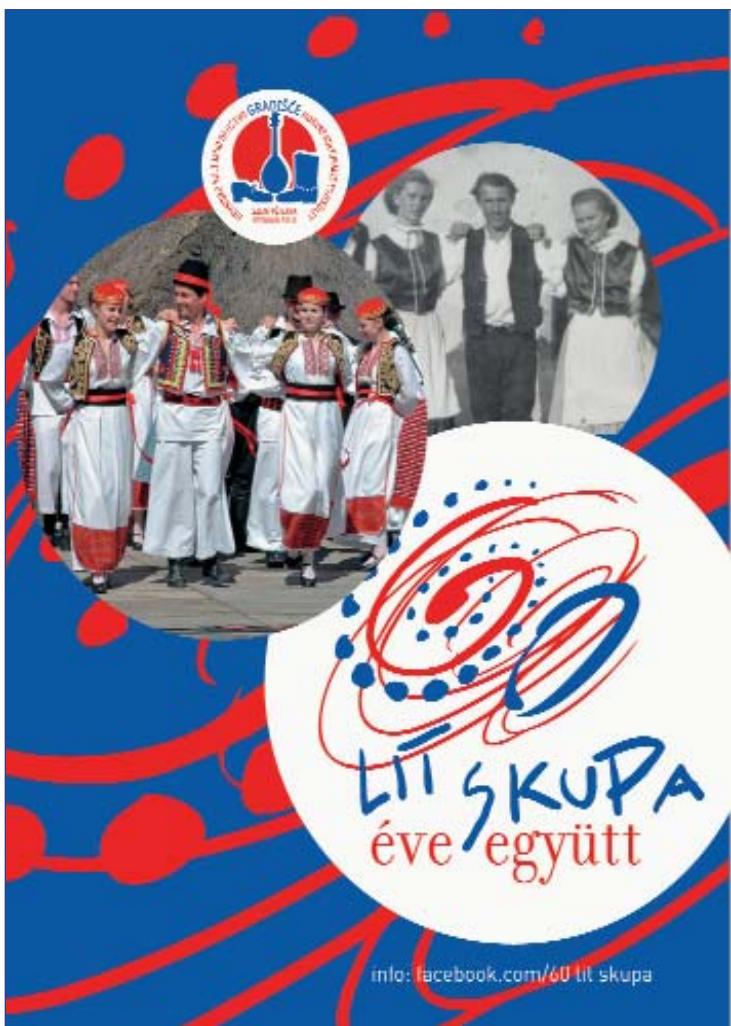
Omladinska plesna skupina iz Gare na smotri folkloru „Baranjskog bećarca”

U subotu, 2. lipnja, Garc su opet putovali u Topolje. Selo je bilo bučno od gostujućih osam kulturnih društava, od Zagreba preko Slavonije do mjesnih skupina. Mađarsku je zastupao jedino omladinski KUD Gara. Okupljanje je bilo u mjesnoj šokačkoj etnoukući, gdje su se sakupili svi KUD-ovi na skromnu zakusku i slikanje. Zatim je slijedio svečani mimohod kulturnih skupina na glavnoj ulici sela do doma kulture. Plesače su predvodili konjski dvoprezi, a pratili su ih sviраči. U prigodnome kulturnom programu nastupilo je deset KUD-ova, među njima i Omladinsko plesno društvo iz Gare s bunjevačkim plesovima. Pokraj doma kulture na slobodnoj pozornici KUD-ovi su izveli dvo-satni kulturni program sa šarenim koreografijsama. Garc su nastupili sa svitom bunjevačkih igara. Kako je i najavljen, 10. lipnja, na Danu sela i konjičkom danu, izaslanstvo sela Topolja uzvratio je posjetom novostvorenom prijateljskom naselju.

Tekst i slika: Stipan Balatinac
i Martin Kubatov

Domaćini i gosti (slijeva načelnik Općine Draž Stipan Šašlin i predsjednik MO Topolje Adam Veseli, zdesna Martin Kubatov i Béla Faa) razmjenili su sporazum o suradnji i darove

Hrvatsko kulturno društvo Gradišće iz Petrovog Sela povodom proslave 60. obljetnice svojega postojanja srdačno poziva Vas i vaše prijatelje na jubilarnu priredbu **60 lit skupa**

18.08.2012.

Od 21h koncerti

Ritam Cafe Plavi Orkestar Pax

19.08.2012.

14.00 Misa uz pratnju Tamburaškog orkestra i zbara Pinkovca

15.30 Svečani program u kojem nastupaju: bivši i sadašnji članovi HKD Gradišća, Boglya Népzenei Együttes, Gencsapáti Hagyományőrző Néptáncegyüttes, Gruppo Folkloristico Toma Toma, Medunarodni folklorni ansambl, Pjevački zbor Ljubičica, Tamburaški orkestar i zbor Pinkovac

18.30 Specijalitet Petrovoga Sela: šudljice

20.00 Tamburaški sastav Kristali

21.00 United Folk Orchestra

Círókai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap, a vidéki területi beruházó Círóka

ŠAROŠ – U tome malom naselju nedaleko od Pečuha, s tristotinjak stanovnika hrvatske, njemačke i mađarske nacionalnosti, 14. srpnja priređen je Dan manjina. U organizaciji Hrvatske i Njemačke samouprave Dan je otvoreo u popodnevnim satima s kulturnim programom. Hrvate su predstavljali: srednja i velika skupina, te tamburaši salanskoga KUD-a Marica s bunjevačkim, bošnjačkim pomurskim i sla-

vonskim plesovima, kozarski pjevački zbor s bošnjačkim pjesmama, Ženski pjevački zbor „August Šenoa“ s bošnjačkim i podravskim napjevima, te plesači mohačke Šokačke čitaonice sa šokačkim plesovima. Predstavljajući Nijemce, nastupili su bračni par Hahner s njemačkim i mađarskim omiljenim pjesmama, pjevački zbor i plesna skupina iz Feketića (Feked) s njemačkim pjesmama i plesovima. Nakon programa svi su gledatelji ugošćeni ukusnom večerom, a u večernjim se satima održao i bal, uza svirku Orkestra Juice.

Vesna Velin

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Državni tabori hrvatskoga jezika i kulture u Vlašićima

U organizaciji Hrvatske državne samouprave, sedmu godinu zaredom organiziran je Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture za učenike dvojezičnih hrvatskih škola i škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika, koji je održan u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata u Mađarskoj, Pansionu „Zavičaj“ u Vlašićima na otoku Pagu.

U prvom taboru, od 24. lipnja do 1. srpnja, boravilo je 90 učenika i deset nastavnika dvojezičnih hrvatskih škola: iz Budimpešte (19), Pečuhu (27) i Santova (18), te škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika u Baćkoj: iz Aljmaša (2), Baje (9), Baćina (4), Gare (5) i Dušnoka (6). S učenicima su bili voditeljica tabora Angela Šokac Marković (Baja), Estera Tomaško, Rita Grbavac, Branko Kovač (Budimpešta), Zsanet Vörös, Rita Laić (Pečuh), Eva Gorjanac Galić, Marta Čahut i Stipan Balatinac (Santovo).

U drugom taboru, od 1. do 8. srpnja, boravilo je 82 učenika i deset nastavnika, a sudjelovali su pretežito učenici škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika iz Baranje, Gradišća, Pomurja i Podravine: iz Koljnofa (13), Hrvatskog Židana (16), Kerestura (5), Izvara (7), Šeljina (22), Salante (8), Lukovišća (6), Barče (3), Martinaca (1) i Sigeta (1). U njihovo su pratinji bili voditelj tabora Robert Ronta, Marija Papp, Katica Dudaš (Šeljin), Agica Sárközi (Koljnof), Marija Sabo (Hrvatski Židan), Ljubica Doboš Szilágyi (Kerestur), Klara Kovač (Izvar), Eva Adam Bedić (Salanta), Anica Popović Biczak (Lukovišće). U oba tabora, koji su pridonijeli prvostrukom cilju, prije svega proširivanju i usavršavanju znanja materinskoga, hrvatskog jezika i poznавanja kulture, glavna je organizatorica bila Eva Molnar Mujić, referentica Hrvatske državne samouprave.

Ovim prilogom dat ćemo samo jedan mali pre-

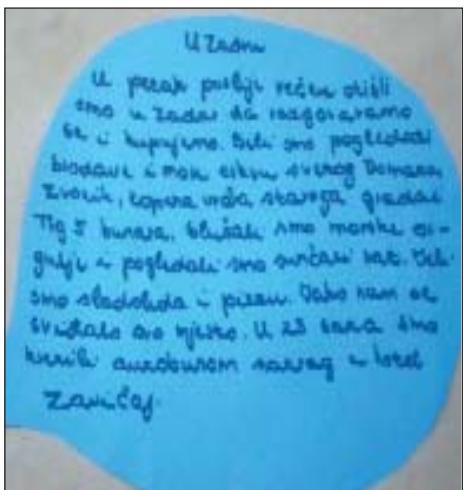

Sudionici drugoga Državnog tabora hrvatskoga jezika i kulture

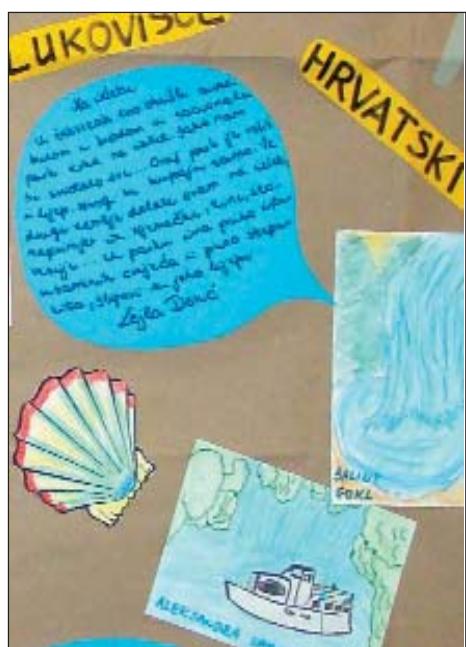

gled događanja i sadržaja putem izbora fotografija i učeničkih radova. Autori su objavljenih fotografija Novinarska radionica, Stipan Balatinac, Eva Molnar Mujić i Anica Popović Bicak.

Stipan Balatinac

Sudionici prvoga Državnog tabora hrvatskoga jezika i kulture

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Novinarska radionica hrvatskoga glasnika – Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika – Novinarska radionica hrvatskoga glasnika

Novinarska radionica

U okviru progla Državnog tabora hrvatskoga jezika i kulture ustanovljena je i Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika. U njezinu radu sudjelovali su učenici naših dvojezičnih hrvatskih škola Greta Kühne, Dorka Paradi, Olivia Garda (Budimpešta), Laura Nagy, Laura Bleier i Petra Balogh (Pečuh) te Patricio Čahut, Slaven Sabo i Miroslav Balatinac (Santovo). Novinarska je radionica pratila rad cijelogodišnjeg tabora oježdajući pisanje novinskih tekstova, vijesti, izveštaja, razgovora i izradbu fotografija.

Druženje

Izlet u Nacionalni park Krka

Dana 28. lipnja sudionici Državnog tabora hrvatskoga jezika i kulture u okviru cijelodnevnog izleta posjetili su Nacionalni park Krka. Od Skradina su putovali brodom do Skradinskog buka. Mogli su vidjeti mnogo planina, šuma i životinja. Kada su se iskricali s broda, imali su dvadeset minuta za osvježenje, jelo, piće i za uredivanje svojih stvari. Poslije pješačenja stigli su i do prvoga slapa, koji je bio golem i lijep. Mnogo su slikali, gledali i uživali. Poslije mnogo penjanja uza slapove, na drugoj stazi stigli su do ostataka stare hidroelektrane koja je izgrađena još davne 1895. godine, samo dva dana poslije Tesline hidroelektrane izgrađene na Nijagarinom vodopadu. Treća je staza bila Skradinski buk, najduži i najposjećeniji slap na rijeci Krki i jedna od najpoznatijih prirodnih ljepota Hrvatske. Nakon toga razgledavali su etnopredstavljanje, vodenicu, mljevenje žitarica, pranje i stupanje suknja, tkanje torba i prostiraka za pod, kovanje potkova, i drugo. Zatim su krenuli do obrazovne staze. Obilaskom staze za jedan sat laganoga hoda, prelazeći mostićima preko sedrenih prepreka, posjetiteljima se pruža mogućnost podrobнog upoznavanja s bogatstvom flore i faune rijeke Krke, osobitostima životnih zajednica i vodenih staništa.

Izlet u Nacionalni park Krka bio je osobito lijep.

Patricio Čahut (Santovo)

Na slapovima rijeke Krke

Morske zvijezde

Jedna od skupina nosi ime Morske zvijezde. U njoj je devet djevojčica i tri dječaka, uglavnom iz Santova. Voditeljica je skupine Rita Laić iz Pečuha. Na zanimanju su vježbali predstavljanje, svatko je ispričao odakle je, gdje živi, što mu je hobi, omiljeno jelo, i kakvim se športom bavi.

Laura Bleier (Pečuh)

Zavičaj * Zavičaj

Hrvati u Mađarskoj

U državnom taboru u Vlašićima bilo je i dva prikaza Hrvata u Mađarskoj.

Kako smo čuli, u Mađarskoj živi oko 90 tisuća Hrvata. Oni se svrstavaju u sedam skupina. Prva su skupina gradičanski Hrvati. Oni žive u zapadnom dijelu Mađarske, u Gradišću. Druga skupina su pomurski Hrvati, oni žive pokraj rijeke Mure. Treća skupina su podravski Hrvati koji žive duž rijeke Drave, u Lukovišću, Martincima, Potonji, Križevcima... Došli su iz Slavonije i imaju podravsku narodnu nošnju. Četvrta su skupina bošnjački Hrvati, koji žive u Udvaru, Salanti, Poganu, Sukitu, a došli su iz Bosne. Peta su skupina Šokci koji žive u Baranji i Bačkoj. Šesta su skupina bunjevački Hrvati u Bačkoj, danas žive u Gari, Kaćmaru, Baji... I posljednja, sedma skupina jesu podunavski Hrvati uz Dunav.

Dobro je biti u Državnom taboru jer sam upoznala mnogo Hrvata iz raznih krajeva Mađarske.

Petra Balogh (Pečuh)

Hrvati u Mađarskoj

Predavanje o Hrvatima u Mađarskoj održala je profesorica Žanet Vörös iz Pečuha

Kao izborni program u Državnom taboru ponuđena su i dva prikaza o Hrvatima u Mađarskoj. Zanimljivo predavanje s projekcijom održala je učiteljica Žanet Vörös iz Pečuha. Ona je ukratko predstavila povijest, naselja, kulturu, običaje i narodnu nošnju hrvatskih skupina u Mađarskoj.

U Mađarskoj živi 90 tisuća Hrvata, od Bačke do Gradišća i Pešte, svrstavamo ih u sedam skupina.

Prva su skupina gradičanski Hrvati koji žive na zapadnom dijelu Mađarske, u Gradišću. Druga su skupina pomurski Hrvati na jugo-zapadnom dijelu Mađarske, kraj rijeke Mure. Treća su skupina podravski Hrvati pokraj rijeke Drave, u Potonji, Martincima, Križevcima... Duž Drave su i podravski Šokci. Četvrta su skupina bošnjački Hrvati u okolini Pečuha. Dosegli su se iz Bosne u 16. i 17. stoljeću. Danas žive u Kukinju, Salanti, Sukitu, Poganu, Semelju, Udvaru. Peta su skupina šokački Hrvati u Bačkoj i Baranji. Dijelimo ih na seoske Šokce: Vršenda, Minjorod, Katolj, Olas, Kozar... i na gradske: Mohač. Šokci žive i u Bačkoj, u Santovu. Šesta su skupina bunjevački Hrvati u Bačkoj: Aljmaš, Baškut, Bikić, Fancaga, Gara, Kaćmar...

Sedmu skupinu čine podunavski Hrvati, pokraj Dunava sve do Budima, Tukulje, oni se nazivaju i rackim Hrvatima: Dušnik, Bačino, Kalača, Erčin, Andzabeg.

Mnogo zanimljivog čuli smo i vidjeli na predstavljanju o Hrvatima u Mađarskoj.

Miroslav Balatinac (Santovo)

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika – Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika – Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika

Jedan dan u Vlašćima

Počeo je tek treći dan tabora u Vlašćima na otoku Pagu, ali već se osjećam vrlo dobro. Jučer smo prošetali Vlašćima i pokraj mora. Bilo je prekrasno. Nakon šetnje smo se vratili u Zavičaj. Poslije podne smo išli na plažu. More je bilo baš dobro. Malo smo se i sunčali. Navečer smo na Zavičajevoj terasi gledali nogomet s Europskog prvenstva, i plesali. Zatim smo otišli u sobe, u 23 sata bilo je gašenje svjetla.

Laura Nagy

Izlet brodom u Nacionalni park Krka

Šetnja Vlašćima

Dana 25. lipnja oko podne s novinarskom skupinom išli smo u šetnju Vlašćima. Usput smo vidjeli masline, smokve, leandere, cvijeće, velike kaktuse, i plavo more. Pošli smo gore do crkve i trgovine. Kada smo stigli gore, tražili smo put i spustili se do plaže. Dečki su pravili fotografije. Kada smo stigli do plaže, svatko je izuo cipele i do koljena smo gazili u moru. Onda smo se vratili u Zavičaj gdje nas je čekao ukusan objed.

Greta Kühne

Šetnja Vlašćima

Zavičaj * Zavičaj

„Rakovi“ su se igrali

U organizaciji Hrvatske državne samouprave, u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata iz Mađarske u Vlašćima od 24. lipnja do 1. srpnja održan je Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture. Svakodnevne jezične i govorne vježbe odvijale su u šest skupina, a organizirana je i Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika.

U skupini „Rakovi“ jesu učenici iz Budimpešte i Pečuha. Voditeljica je skupine profesorica Rita Grbavac iz Budimpešte. Na jednom zanimanju oni su igrali igru Pogodi tko sam ja. Neki su trebali izmisliti stvarnu priču o jednom liku, a drugi pogoditi ime.

Olivia Garda (Budimpešta)

Na plaži je bilo ugodno i zabavno

Prvi tabor, od 24. lipnja do 1. srpnja

Prema dnevnome redu buđenje je bilo u 8 ujutro, zatim doručak. Rad se odvijao po skupinama, posebno za učenike dvojezičnih škola i predmetne nastave hrvatskoga jezika. Svakodnevne su bile jezične i govorne vježbe po skupinama, od 9 do 10, odnosno od 11 do 12 sati, a od ukupno 7 skupina jedna je bila Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika. Osim toga našlo se vremena i za šetnju, i za vještice ruke, napose u crtanju i pripremanju kolažnih slika o „Zavičaju“, Vlašćima i Pagu. Sat vremena između dvaju zanimanja posvećeno je zabavno-športskim sadržajima. Nakon ručka, od 14.30 do 18 sati provodilo se na plaži, na kupanju. Toplo more, čista plaža svakodnevno su pružali pravi užitak i osvježenje. Temperatura zraka kretala se oko 36, a more 26 stupnjeva Celzijevih. Nakon večere sudionicima su ponuđeni razni kulturno-zabavni sadržaji. Gašenje svjetla bilo je u 23 sata.

Tijekom tjedna tabor su posjetili Gabor Győrvári, predsjednik Odbora za odgoj i obrazovanje, ujedno ravnatelj Hrvatske škole Miroslava Krleže iz Pečuha, i Joso Šibalin, ravnatelj Hrvatskog vrtića, osnovne škole i učeničkog doma u Santovu.

U utorak, 26. lipnja, organiziran je posjet Zadru, 29. gradu Pagu, a 28. lipnja organiziran je cjelodnevni izlet u NP Krka. U subotu je bila i završna večer koja je počela s roštiljnim partijem, uslijedilo je darivanje učenika za cjelotjednu aktivnost, a zatim je na „Zavičajevoj“ terasi priređen i završni program uz recitacije, pjesmu, ples i tamburu, što su učenici pripremili po školama.

Stipan Balatinac

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika – Učenički radovi i fotografije iz života proga tabora – Učenički radovi i fotografije iz života proga tabora

Kulturno-zabavni sadržaji u taboru

Djeca koja su sudjelovala u Državnom taboru hrvatskoga jezika i kulture, tjedan dana boravila su u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata iz Mađarske. Svaki su dan mogli birati neki od kulturno-zabavnih sadržaja. Nakon večere neki su igrali nogomet, drugi su plesali, a ostali su bili na predstavljanjima o Nacionalnom parku Krka i o Hrvatima u Mađarskoj. Bilo je programa i za dečake i za djevojke. Oni koji nisu ništa odabrali, odmarali su se u svojim sobama. Ples je vodila učiteljica Rita Laić, a predstavljanja Žanet Vörös i Marta Čahut. Plesali su se plesovi Hrvata iz Mađarske, i to bunjevački Polegaj, šokačko kolo i baranjsko Hajd na lijevo.

Greta Kühne, Dorka Paradi i Olivija Garda (Budimpešta)

Pozdrav iz Ovlašića

Dragi moji roditelji!

Jako je dobro tu u taboru na Pagu.
Vrijeme je izvrsno, hrana je dobra.
Novaca još imam, nisam sve potrošio.
Danas idemo u Zadar.
Svaki dan idemo na plažu, to mi se sviđa najviše.
Pozdravljam baku i Tinu.

Levente (Budimpešta)

Pag, 26. lipnja 2012.

Zavičaj * Zavičaj

Savršen tjedan u Hrvatskoj

Jednoga je dana učiteljica ušla u učionicu i istakla šest učenika koji su se zahvaljujući dobrom učenju i marljivosti mogli prijaviti u Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture na Pagu. Ja sam bio jedan od njih. Strpljivo sam čekao da podemo na daleki put.

Napokon je došao taj dan. Tata me je odvezao do Baje jer je odan-de polazio autobus. Tada sam se oprostio od njega jer ga neću vidjeti tjedan dana. Bus je krenuo oko šest, a stigao oko šesnaest sati. Tu smo u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu „Zavičaj“. Dobio sam sobu broj 107 na prvom katu. Dobili smo večeru, a zatim su nam rekli što i kako će biti. Ujutro smo dobili doručak, a nakon toga u deset sati smo išli na prvo zanimanje koja su trajala do 13 sati, a zatim je bio ručak. Zatim smo se odmarali do 14.30 sati, a onda pošli na plažu. Tamo smo bili do 18 sati, a u 19 smo večerali, i tako svaki dan, osim kada smo imali izlet. Uvečer smo išli na ples i na nogomet.

U ponedjeljak i utorak nismo išli na izlet, a u srijedu smo bili u Zadru. U četvrtak smo bili u Nacionalnom parku Krka kod Šibenika. Danas je petak, večeras ćemo posjetiti grad i pogledat ćemo otvorene Paškoga ljetnog festivala. U subotu će biti zatvaranje tabora. Nadam se da ću osvojiti neku nagradu za rad. U nedjelju se vraćamo kući autobusom.

Nadam se da ću se sretno vratiti kući u moje Santovo.

Andrej Bibić (Santovo)

Pismo HDSS-u

Poštovana Hrvatska državna samoupravo!

Vrlo mi je draga da sam mogla sudjelovati u taboru na Pagu. Tu je jako lijepo, išli smo na izlet u Zadar gdje smo pogledali mnogo znamenitosti. Sutra ćemo imati cijelodnevni izlet u Nacionalni park Krka, kako čekam taj program. Zahvaljujem na mogućnosti da sam mogla provesti vrijeme u dobrom društvu i vježbati hrvatski jezik u odmaralištu „Zavičaj“.

S poštovanjem:
Mirela Galić

Pag, 26. lipnja 2012.

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Novinarska radionica hrvatskoga glasnika – Učenički radovi i fotografije iz života proga labora – Učenički radovi i fotografije iz života

Angela Šokac Marković: „Najvažnije je druženje i da nešto naučite, a kroz to usavršite znanje hrvatskoga jezika“

*Dobar dan! Mi smo Novinarska radionica Hrvatskoga glasnika.
Molimo Vas za kratak razgovor.*

AŠM: Evo, izvolite.

NRHG: Što je cilj Državnog tabora u Vlašićima?

AŠM: Cilj je prevenstveno da se vi, koji ste se prijavili u ovaj tabor, prvo, što bolje upoznate, drugo, da nešto naučite, i kao treće da upoznate ovaj dio naše matične domovine Hrvatske, da malo osjetite more, da upoznate ljudе koji ovdje žive, njihove posebnosti. Međutim najvažnije je druženje i da nešto naučite, a kroz to usavršite znanje hrvatskoga jezika.

NRHG: Kakva zanimanja imaju sudionici?

AŠM: Prijepodne su jezična zanimanja na kojima imaju jezične i govorne vježbe, a poslije podne dobiju neke obavijesti o onim sadržajima koje smo planirali za ovaj tjedan, kao što su izlet u Zadar, u Pag i u Nacionalni park Krka, da upoznaju malo život, običaje, nošnju i plesove Hrvata u Mađarskoj. Osim toga u slobodnom vremenu mogu igrati šport, ići u obilazak Vlašićima, a popodne, što im je najzanimljivije, mogu na plažu i kupanje u moru.

NRHG: Kako ste zadovoljni radom učenika?

AŠM: Što se grupa tiče, sigurno da ima puno vještih učenika, ali mislim da trebamo pohvaliti sve jer su svi sudjelovali u zanimanjima, i nije bilo nikakvih problema. Nadam se da su svi poštено radili po grupama, a uz to ih valja pohvaliti i zato što su se i na izletima uvijek pridržavali dogovora, bili su uvijek točni i na dogovorenome mjestu, ni s kim nije bilo nikakvih problema, pa se nadam da će tako i ostati do kraja tabora.

NRHG: Hvala Vam na razgovoru.

Razgovarala: *Laura Bleier*, suradnici: *Laura Nagy i Petra Balogh*
HŠ „MK“ Pečuh.

Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj – Zavičaj

Drugi tabor, od 1. do 8. srpnja

Drugi jezični tabor u Vlašićima

Buđenje u 8 ujutro, poslije odlazak na doručak. Zbog velike vrućine, 38 stupnjeva Celzijevih, djeca su u pratnji svojih grupova - da od 9 do 12 bili na plaži. More je bilo nezaboravno toplo, 27 stupnjeva Celzijevih, što nije uobičajeno za ovo vrijeme, ali nam je više uljepšao dan i boravak na plaži. Nakon ručka, koji je bio u 13 sati, slijedio je rad po skupinama. Za razliku od prvog tabora u kome su djeci po skupinama tjedan dana poučavali hrvatski jezik isti nastavnici, tzv. grupovode, ovdje su učenici, koji su bili podijeljeni po školama i stupnju znanja hrvatskoga jezika, išli od nastavnice do nastavnice, koje

su po dogovoru s voditeljem tabora Robertom Rontom izradile razne zadatke s posebnim naglaskom njegovanja materinskog jezika. Jezične su vježbe trajale od 14 do 14.45 i od 15 do 15.45.

Navečer su učenici mogli birati od slobodnih aktivnosti: ples Eva Adam Bedić, vješte ruke Anica Popović Biczak, i šport Robert Ronta. Sudionici su uspjeli naučiti razne plesove, na vještim rukama napravljeni su prekrasni leptirići, vile, oznake za knjigu. Gašenje svjetla bilo je u 23 sata. Tijekom tjedna tabor su posjetili i predsjednik Mišo Hepp te voditelj Ureda HDS-a Jozo Solga.

U utorak, 3. srpnja, posjetili su znamenitosti grada Paga, u petak Zadar (Morske orgulje, crkvu Svetog Donata, Trg pet bunara, Kopnena vrata).

Cjelodnevni izlet u NP Krka organiziran je 5. srpnja.

Završna večer, već po običaju, započela je s roštijljinim partijem, a poslije su podijeljeni darovi za najdjelatnije učenike tabora. Večer je završena na terasi s prekrasnim programom po školama koji su s užitkom pratili gosti i domaćini.

Eva Molnar Mujić

Sadržaji u taboru

Djeca su stigla s različitim znanjem hrvatskoga jezika, jer ga neki uče u obliku kružoka, ali smo ih razvrstali u skupine tako da u svakoj bude i slabijih i boljih, i da budu iz različitih mjestra. To se činilo jako dobrim jer su se i djeca međusobno bolje upoznala, a i pomagala su jedni drugima na zanimanjima. Naravno, družila su se i na plaži. Zbog velike vrućine zanimanja su se održavala popodne od 14 do 16. Prije podne su uživali u moru. Neki su se istakli u ronjenju i, dakako, u traženju školjaka, neki u skakanju, neki u plivanju, a bilo je i takvih koji su ovdje naučili plivati. Svaku večer smo imali razne programe, djeca su mogla izabrati što žele raditi.

Svi su bili zadovoljni smještajem i hranom. Na zanimanjima su djeca bila aktivna. Neki su se istaknuli u pisanju, a neki u crtanju.

Anica Popović Biczak

